

Adventes Vēstis

2009. gada marts, #03 (157)

Vienoti Kristus
cerībā

LIEDIENU
TĒMA: DIEVA
VALSTĪBA -
ŠODIEN

KAS NOTIKA
AR SUŽU
ZEMI?

VESELĪBA:
KĀ IZVAIRĪ-
TIES NO
GLAUKOMAS?

KRISTĪGAIS
BĒRNU DĀRZS
“LIESMIŅAS”

INTERVIJA:
ASTRĪDA VIN-
CĒVIČA PAR
VINGROŠANU

AUGŠĀMCELTĪ JAUNAI DZĪVEI

Latvijas ziņas	3
Ārzemju ziņas	7
Tēma	8
Intervija	12
Īpašumi	14
Vārds mācītājam	16
Jauniešiem	18
Bērniem	20
Veselība	23
Citu konfesiju ziņas	22

Kādēļ Lieldienas?

Mūsu sabiedrībā ir divi lieli reliģiski svētki - Ziemassvētki un Lieldienas. Daudziem Ziemassvētki ir lielākais notikums, jo tad ģimenes pulcējas kopā, dzied dziesmas, dala dāvanas, piedalās labdarības akcijās. Kā ar Lieldienām? Vai

tikai vēl viena garāka brīvā nedēļas nogale? Tomēr jāpiezīmē, ka, ja nebūtu Lieldienu, Ziemassvētkiem nebūtu nozīmes, un otrādi. Tas ir lielais Lieldienu brīnuma noslēpums, kas piešķir īsto nozīmi Ziemassvētkiem.

Padomāsim par dažiem fundamentāliem dzīves aspektiem un to, vai Lieldienas var dot kādu apmierinošu atbildi tiem?

Šaubu jautājums

Vai neesat dzirdējuši šo jautājumu, nopietnu vai ne tik nopietni izteiktu: kā lai zinu, kura reliģija ir īstā? Citām pasaules reliģijām tāpat kā kristietībai ir savi diženie līderi. Tie ir radījuši mācības un ticības sistēmas. Kāda ir starpība? Aizejiet pie šo vadītāju kapavietām un pasauciet: Muhamed! ... Mozu!... Buda!... Konfūcij!... Jēzu Kristu!... Te ir atbilde uz šaubu jautājumu. Jēzus nav kapā, bet ir augšāmcēlies.

Vainas apziņas jautājums

Vai esmu bezgrēcīgs? Labi piedomājot, jāsaka - nē. Kā tikt vaļā no vainas apziņas? Vieni iesaka darīt labus darbus, un tas atbrīvos no vainas apziņas. Bet vai? Citi iesaka to nomākt, metoties baudās un uzdzīvē. Bet tas tikai padziļina šo apziņu. Vēl citi to mēģina klusināt ar reliģijas palīdzību. Bet arī tā nedod sirds mieru.

Vienīgā atbilde ir Lieldienu notikumā, jo Svētie Raksti apliecina: „Kristus ir miris par mūsu grēkiem pēc Rakstiem.” (1Kor 15:3) Vai vēlaties piedošanu un atbrīvošanu no vai-

nas apziņas? Lūkojieties uz krustā sisto, kapā guldīto un augšāmcēlušos Kristu!

Vientulības jautājums

Cilvēku problēma ir, kā atrast patiesu draugu. Cilvēki ir ieinteresēti sevī un gatavi jūs pamest, ja nespējat dot tiem to, ko tie sagaida. Pat jūsu laulātie draugi. Lasiet: „Es esmu pie jums ik dienas.” (Mt 28:20) Šie vārdi ir sacīti jau pēc augšāmcelšanās. Ja Lieldienas nebūtu notikušas, Jēzus nevarētu to apsolīt. Kungs saka: „Es tevi neatstāšu un tevi nepametīšu.” (Ebr 13:5) Tādēļ mēs neesam vieni un pamesti.

Nāves jautājums

Pirms 4000 gadiem Ījabs jautāja: „Ja cilvēks mirst, vai viņš atkal dzīvos?” (Īj. 14:14) Vai esat pieskārušies mirušajam? Sajutuši šo auksto, atbaidošo, nereālo nāves sajūtu? Tur nav elpas nāsis, smaids uz lūpām, mirdzuma acīs. Briesmīgi, nereāli, nedabīgi. Kad stāvam pie mirušā, kuru mīlējām, sajūtamies bezpalīdzīgi, nikni, sakauti un nobijušies. Nav brīnums, ka Bībele to nosauc par pēdējo ienaidnieku (1Kor 15:26).

Vai Lieldienas dod kādu atbildi nāves jautājumā? Ja nē, tad visam iepriekš teiktajam nav nozīmes. Jēzus ir uzvarējis mūsu pēdējo ienaidnieku. Viņš ir augšāmcēlies, un Viņam ir nāves un kapa atslēgas. Raksti saka: “Jo kā Ādamā visi mirst, tāpat arī Kristū visi tiks dzīvi darīti.” (1Kor 15:22) Dievs ir atbildējis mūsu dziļākos jautājumus ar triumfālo vēsti, ka Jēzus Kristus ir dzīvs. Lieldienas to atgādina, un lai tās ved mūs pie Kristus un sirds izmaiņas, lai ticībā varam baudīt to, ko Dievs mums sagatavojis!

Svētīgas Lieldienas!

*Adventistu Latvijas draudžu savienības bīskaps
Viesturs Reķis*

Adventes Vēstis

ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu Savienības biļetens.

Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 900 eks.

Galvenā redaktore:
Tatjana TOMSONE

Atbildīgie redaktori:

Aidis TOMSONS
Ansis RODERTS
Ģirts ROZNERIS
Ivo RODERTS
Liene LIEPIŅA
Māris DEBNERS
Mārite LIPSKA
Valda REĶE

Vāka foto:
Mārtiņš ZILGALVIS

Izdevējs:
Adventistu Latvijas draudžu
savienības izdevniecība
PATMOS

Adrese:
Baznīcas ielā 12a,
Rīgā, LV-1010,

E-pasts:
adventesvestis@inbox.lv

Tālrunis:
67240121

Iesūtītos materiālus redakcijai
ir tiesības rediģēt. Par reklāmas
izvietošanu uz 4. vāka zvanīt pa
tālruni 67240130.

Grēka mazumiņi

Mani ļoti iepriecina Adventes Vēstu izskats un lielākā daļa rakstu. Bet ir daži, kuri ļoti runā pretrunā Patiesībai.

1) No sākuma tā bija īsintervija ar sievieti, kura ir aizgājusi no draudzes. Viņa izteicās negatīvi par Dieva iestādījumu - draudzi. Negāciju pasaulē ir tik daudz. Varbūt šis laikraksts varētu runāt par Dieva raksturu, nevis par cilvēku cilvēciskumu...

2) Pašā pēdējā lapā parasti ir citu konfesiju ziņas. Šī informācija, manuprāt, nav vērtīga un nav orientēta uz svētām lietām. Jo tā liek domāt par to, cik "citi ir slikti", piemēram, kāda tur mācītāja dēls nospēlēja naudu... Nianses īsti neatceros. Nerunājot jau par ekumēniskajiem gājieniem.

3) Un pēdējā numurā raksts par filmu "Austrālija". Labi, ja skatītājs redz tajā paralēlismu starp filmas varoņu attiecībām un attiecībām ar Dievu, bet visi to neredzēs...

Adventistiem ir dota tāda gaisma, kāda nav dota nevienai citai tautai. Tā teikusi E. G. Vaita. Tad kāpēc mums jāaizraujas ar grēka mazumiņiem? Ar viltotu informāciju. Dievam grēks ir grēks. Nevis lielāks vai mazāks. Jo cīņa par mūsu katru dvēseli sākas tieši prātā. Tātad - no uzņemtas informācijas.

Būsim modri, jo sātans vēlas mūs ar šiem mazumiņiem aizraut prom no Dieva. Es redzu arī paralēlismu ar ebreju tautu. Kurai bija dota liela gaisma, bet tā to nenovērtēja un izniekoja.

Kādā stāstā bija teikts, ka, apmācot bankas darbiniekus atpazīt viltotās banknotes un monētas, tie pēta tikai un vienīgi īsto, neviltoto naudu. Tā ir jādara arī mums. Sapurinieties! Jo pasaulē sātanam nav ko meklēt. Jo tur jau visi ir viņējie. Viņš darbojas pie kristiešiem. Tas nu ir jāsaprot. Ceru uz jūsu sapratni un attapšanos!

Patiesā cieņā, Elīna

Strādāju sestdienās

Izlasīju rakstu žurnālā par darbu. Pati es pašlaik strādāju grāmatu veikalā, jāstrādā ir arī sestdienās un svētdienās. Kādreiz es esmu mēģinājusi runāt ar vadību, lai man atļauj nestrādāt sestdienās, bet viņi tam nepiekrita. Un tagad, protams, šinī situācijā es nemaz neuzdrošinos kaut ko tādu lūgt, jo atbilde būs, ka es varu atstāt šo darbu. Ko man šādā situācijā darīt? Savulaik esmu mainījusi darbu, lai sestdienas būtu brīvas, bet arī toreiz nesaņēmu nekādu pretimnākšanu. Un vēl, esmu ģimenē vienīgā apgādniece, jo esmu šķīrusies un viena audzinu 4 meitas. Esmu saņēmusi arī nosodījumu no draudzes locekļu puses, bet pašreiz es neredzu citu izeju. Lūdzu, palīdziet man šinī jautājumā.

Ar cieņu, Intra

Redakcijas piebilde: Intra gaida jūsu padomu un garīgu palīdzību. Lūdzu, sūtiet vēstules „Adventes Vēstīm” uz Baznīcas ielu 12a, Rīgā, vai arī elektroniski: adventesvestis@inbox.lv Mēs tās pārsūtīsim Intrai, ar Jūsu atļauju saīsināti varam publicēt arī žurnālā. Jau iepriekš pateicamies par atbalstu.

Prieks par jauniešiem

“Draudzei vajadzīga jaunatne un jaunatnei draudze, jo citādi kas uz priekšu nestu Imanuela Kungu?” (Elena Vaita)

Cik patīkami vērot jauniešu sejas „Adventes Vēstu” lappusēs. Esiet skaisti, nopietni, uzticīgi! Dievs liek uz jums lielas cerības. Mēs zinām, ka jaunieši aktīvi iesaistīsies evaņģēlija sludināšanas darbā, pirms Jēzus nāks. Jaunatne, esiet draudzīgi, skaisti svētu mērķu sasniegšanā!

Es vēl gribu uzrakstīt, ka mēs ļoti vērtējam mācītāja T. Viļņa kalpošanu Talsu draudzē. Viņa prombūtnes laikā mums kalpojuši mācītāji M. Debners un N. Karčevskis. Paldies viņiem!

Būs saulainas dienas arī krīzes laikā!

Ernests Negribs

Sludinājumi

Seminārs Siguldā

No 14. marta līdz 19. aprīlim sestdienās un pirmdienās pl. 18:00 Siguldā, Dienas centrā Pils ielā 3a notiks veselīga dzīves veida seminārs.

Programmā:

1. Kā iespaido mūsu veselību apkārtējā vide?
2. Kā saglabāt un uzlabot veselību, izmantojot pieejamos dabīgos līdzekļus?
3. Kā atnest smēķēšanu 5 dienās?
4. Dieva svētību vēlējumi labai veselībai

Semināra laikā būs iespēja iegūt teorētiskas zināšanas un praktiskas iemaņas veselības kopšanā.

- Izmērīt asins spiedienu.
- Izmērīt pulsu.
- Kontrolēt svaru.

Tālr. 22847348, 28348946

Semināru rīko „Veselīga dzīves veida centrs” vada teol. mg. Antons Baranovskis un māc. Jānis Mucenieks. Piedalīsies sertificēti ārsti. Ieeja brīva.

Apsveikums

Sirsniīgi un mīli sveicam Skaidrīti Driķi viņas lielajā 90 gadu jubilejā un novēlam, lai Dievs tāpat kā visu viņas dzīvi stāv klāt arī turpmāk, vada, sargā, stiprina, mierina, paceļ un iedvesmo!

*AV redakcijas vārdā
Tatjana Tomsone*

Pateicība

No visas sirds pateicos Kaimiņu ģimenei par lielo mīlestību pret mums. Lai DIEVS svētī viņus jaunajā draudzē. Kunga Jēzus Kristus žēlastība un DIEVA mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar viņiem!

Lai DIEVS svētī Miku un viņa ģimeni gan garīgās, gan fiziskās, gan materiālās lietās!

Ināra Rēzeknē

Iepazīšanās

Vēlos iepazīties ar 33-40 g.v. ticības brāļi. Ļoti vēlos ģimeni un bērnus. Mani sauc Jeļena Mejlahova, dzimusi 25.12.1972. Rīgas draudzes locekle jau ilgāku laiku. Tālr. 22357978.

Rakstīt: Rīgā, LV – 1057, Salaspils ielā-6, kor. 4, dz. 43. No cietuma, lūdzu, netraucēt. Lūdzu, rakstiet krievu valodā, latviešu valodu mācos.

■ Evaņģelizācijas apmācību semināri Baltijas Ūnijā

Vairāk nekā 40 mācītāji un draudžu aktīvisti no Igaunijas, 45 no Latvijas un 38 no Lietuvas pulcējās uz Trans-Eiropas nodaļas organizēto evaņģelizācijas apmācības semināru. Viņi kopā meklēja veidus, kā uzrunāt cilvēkus, kuri vēl nepazīst Jēzu Kristu. Saskaņā ar Igaunijas draudžu jauniešu vadītāju Ivo Kāsk teikto, bija svarīgi atkārtoti dzirdēt, ka, ja vien mēs esam gatavi darboties, Dievs labprāt izmantos mūs savā darbā.

“Tikko aizvadītais divu dienu seminārs bija ļoti produktīvs. Tā bija lieliska iespēja atsvaidzināt atmiņā evaņģelizācijas iespējas un pārdomāt

jaunas stratēģijas. Paldies vadītājam Janošam Kovačam (foto) un visai Adventistu Baznīcas Trans-Eiropas nodaļas vadībai par interesanto un pārdomāto semināru un atbalstu draudzes misijas darbam,” teica Latvijas draudžu Savienības bīskaps Viesturs Reķis.

“Šis seminārs bija tieši īstajā brīdī,” par notikušo saka Lietuvas lauka bīskaps Bertolds Hibners. “Es jūtu, ka, redzot draudzes vadības atbalstu un izpratni, un daudzos piemērus, kā tas izdarāms, draudzes locekļi jūtas iedrošināti aktīvāk darboties evaņģelizācijā. Es domāju, ka draudzes locekļi drošāk stāstīs par savu ticību draugiem. Mēs strādājam pie 10 projektiem, kuros īstenošim Janoša ieteikto evaņģelizācijas ciklu.”

Semināra dalībniekiem bija jāizdomā interesanti evaņģelizācijas veidi. Igaunijā plašāko atbalstu izpelnījās jauniešu sociālā tīkla projekts, Latvijā vairuma klātesošo atbalstu guva Cēsu Sadraudzības draudzes ideja par piepūšamo, pārvietojamo baznīcu, bet Lietuvā – kontrakts ar vietējām maizes ceptuvēm ievietot evaņģelizācijas materiālus maizes iesaiņojumā. Tagad draudzes locekļiem ir jāstrādā pie šo ideju pārveides par konkrētiem evaņģelizācijas projektiem.

“Vērojot visas 3 sanāksmes Latvijā, Lietuvā un Igaunijā, varēja redzēt pietiekoši lielu atsaucību, seminārs atstāja iespaidu uz tā dalībniekiem. Tā bija ierosme jauniem pasākumiem, jaunām evaņģelizācijas sērijām. Mācības bija ļoti vienkāršas un praktiskā veidā. Varēja redzēt, ka Janošs runā no pieredzes, un pieredzei ir cits pārliecības spēks.

Visās Baltijas valstīs mācītāji un draudžu aktīvisti gatavo evaņģelizācijas pasākumus. Mums ir pavērusies finansiāla iespēja nākamgad katrā valstī veikt 10 evaņģelizācijas pasākumus. Katru tādu divīzija atbalsta ar 500 latiem un Baltijas Ūnija ar 200, arī vietējās draudžu savienības un draudzes piedalīsies ar savu artavu. Es ticu, ka, pateicoties šai draudzes iniciatīvai, daudzi cilvēki varēs iepazīties ar Jēzu Kristu un atrast jaunu dzīves jēgu un mērķi,” noslēgumā teica Baltijas Ūnijas prezidents Valdis Zilgalvis.

Guntis Bukalders un Lauri Beekmann

Foto no pasākuma Igaunijā

■ Veselības kalpošana kļūst populārāka

Veselības kalpošanas nodaļa sākusi savu darbību, un, lai iesāktais virzītos uz priekšu, 14. februārī Rīgā tika rīkota otrā veselības sanāksme, kurā piedalījās medicīnas darbinieki, veselības kalpošanas aktīvisti un interesenti. Pārstāvētas bija dažādas Latvijas draudzes, un tas arī atklāja plašāku skatījumu par paveikto līdz šim. Pēc Veselības kalpošanas nodaļas vadītāja Agra Bērziņa ievadvārdiem un lūgšanas notika diskusijas, kurās atsevišķi jautājumus risināja medicīnas darbinieki. Lai rosinātu diskusiju, sākumā tika aplūkots, kas par veselības kalpošanu rakstīts Septītās dienas adventistu Baznīcas Rokasgrāmatā. Diskusijas tēma bija par to, kas šobrīd notiek dažādās Latvijas vietās, ko un kā vajadzētu ieviest vai attīstīt veselības kalpošanas jomā. Izskanēja vairāki viedokļi un idejas, kas noderēs, plānojot pasākumus un aktivitātes, bet pāri visam caurvijās atziņa, ka Dieva mīlestībai ir jāstaro no katra darbinieka attieksmē, katrā rokas kustībā un solī, jo tas atver cilvēku sirdis.

Turpmākā pasākuma daļā dalībnieki tika iepazīstināti ar dažādiem aktuāliem jautājumiem. Piemēram, par Veselības Expo jeb izstādes veidošanu, mērķiem un uzdevumiem, kā strādāt ar interesentiem pēc Veselības izstādes. Vēlāk no vairākām draudzēm – Cēsīm, Kuldīgas, Valmieras un Rīgas 7. draudzes līdzdalīja pieredzi, kā norisinās Veselības izstādes, Veselības klubi, lekcijas par veselības tēmām un citas aktivitātes. Pieejas ir dažādas, un šādas ideju un atziņu apmaiņas liek aizdomāties, smelties jaunas idejas, un tie, kuri tikai sāk darbību savās pilsētās, varēja izvērtēt un paņemt to, kas atbilstošāks savai videi. Bet ar to viss nebeidzās. Vakars turpinājās pie sarūpēta cienasta un tējas krūzes, kur varēja labāk iepazīties, parunāties un turpināt iesākto sadraudzību, lai atkal satiktos nākamā sanāksmē. Iesāktais turpinās!

Ilze Liepiņa

Sanāksmē tika atklāta arī Veselības Expo jeb Veselības izstādes rokasgrāmata, kuru iespējams saņemt pie Agra Bērziņa. Telefons 28358532 vai 64120650; e-pasts:

berzinsagris@gmail.com

■ Dievkalpojumam izremontē telpas

28. februārī Adventistu Alūksnes draudzes namā notika jauniešu dievkalpojums ar moto „Misiya ir iespējama”. Bija ielūgti jaunieši no Siguldas un Rīgas draudzēm. Tika uzlikta afiša ar uzaicinājumu arī Alūksnes jauniešiem. Gaidot šo notikumu, draudzes mācītājs Almants Liepiņš un draudzes vecākais Aivars Zeilis ļoti daudz strādāja pie lūgšanu telpas remonta: tika nojauktas divas vecās krāsns un uzstādīta

jauna taupības krāsns, noņemti vecie sienu paneļi un piestiprināti jauni, siltinātas sienas, ielikta jauna grīda, nokrāsoti griesti un sienas, ieliktas jaunas durvis. Līdz ar to dievkalpojumu zāle izmainījies līdz nepazīšanai. Tā kļuvusi it kā plašāka, gaišāka un siltāka.

Un tā sabata rītā Alūksne sagaidīja mūsu mīļos viesus

no Rīgas un Siguldas ar lielam un pūkainam sniega pārslām. Dievkalpojums tika atklāts ar jauniešu lūgšanu un kopēju dziesmu. Sekoja Alūksnes draudzes jauniešu muzikālie priekšnesumi, ka arī priekšnesumi no Siguldas un Rīgas draudzes jauniešiem.

Ilva runāja par to, kas motivē kristiešu nodošanos Jēzum. Kā veiksmīgs misionārs vietā, kur Dievs viņu bija nolīcis, bija Daniēls, un mēs varējām pārdomāt, ko mācīties no viņa dzīves notikumiem kā kristieša misijas iedvesmas avotiem.

Dievkalpojuma noslēgumā mācītājs Almants Liepiņš uzstādīja jautājumu pārdomām: Kas mēs, draudze, šodien esam? Vai mēs esam misionāri – Kristus mācekļi – vai misijas lauks?

Pēc dievkalpojuma jaunieši devās apskatīt sniegaino Alūksni. Pēc pastaigas labi garšoja sarūpētais cienasts. Pēcpusdienā jaunieši devās uz veco ļaužu pansionātu, lai tur iemītnieku istabiņās sniegtu muzikālos priekšnesumus.

Anna Jaunzeme Alūksnē

■ Mīlestības diena

14. februāris bija īpaša diena ne tikai visai plašajai mīlošajai pasaulei (Valentīna diena), bet arī mums, Slokas draudzes jauniešiem un katram draudzes loceklim. Jauniešiem bija uzdevums katram sagatavot kaut ko saistībā ar mīlestību – bija gan stāstiņi, gan dziesmas, gan

video, pat mūsu mīļais mācītājs braši turēja jaunajiem līdzī un bija sagatavojis brīnišķīgu svētrunu par mīlestību. Noslēdzoties dievkalpojumam, katrs saņēma mazu sīrsniņu, ko varēja piespraust sev pie apģērba, lai ik uz soļa atcerētos, ka Dievs mūs ir tik ļoti mīlējis, ka devis savu Dēlu par mums, un mīlestība mūsu ikdienas dzīvē reizēm kausē pat visbiezāko ledu.

*Edgars Zaikovskis
Slokā*

Kristīgs bērnudārzs

Ieguvuši pārliecību par Dieva gribu savā dzīvē, Konstantīna Reznikova ģimene sāka realizēt kādu projektu. Šā gada 19. janvārī savas durvis vērā privātā pirmsskolas izglītības iestāde „Liesmiņas”.

Arī es biju klāt bērnudārza iesvētīšanas svinīgajā notikumā un jutos gandarīta par paveikto. Gaišas, siltas, gaumīgi iekārtotas telpas. Par visu ir domāts, lai bērni justos labi un viņiem šeit patiktu. Aicināto vidū bija cilvēki, kas ar savu padomu, lūgšanām, morālo atbalstu un praktisko palīdzību bija piedalījušies šīs celtnes tapšanā. Būvdarbu vadītāja un celtnieku pārstāvja Raivja Kaspara sejā bija jūtams

projekta īstenotāji nedomā apstāties pie paveiktā, bet ir gatavi ticībā iet un strādāt, lai adventistiem būtu arī pašiem sava skola. Viņus nebaida grūtības, jo būt Dieva līdzstrādniekam ir aizraujošs piedzīvojums.

Darbs ar bērniem ir liela atbildība un arī slodze. Bet mūsu bērni ir jāpasargā no ļaunās pasaules iespaidiem. Lai bērnudārza kolektīvu Dievs svētī, ka viņi to spēj!

gandarījums un laimes sajūta, jo vadīt dievnama vai adventistu bērnudārza celtniecību bez materiālās atbildības ir kas cits nekā uzraudzīt jebkura sadzīves objekta būvniecību. Tāpat klātesošie tikām iepazīstināti ar pedagogiem, kuri uzsāks rūpēties par to, lai celtnē tiktu izmantota vislabākajā veidā – atbilstoši Dieva gribai un Viņa norādījumiem audzināšanas darbā.

Bērnudārzs – tā ir vēl viena iespēja aizsniegt ļaudis ar evaņģēliju. Un mūsu draudzē pašlaik vienlīdz attīstās gan draudzes, gan individuālais misijas darbs, kurš faktiski ir pat grūti nošķirams.

Manī pateicību un pat lepnumu vieš fakts, ka ir cilvēki, kas var visu nolikt uz Dieva altāra, lai veicinātu Viņa valstības uzcelšanu. Ir patīkami dzirdēt, ka šī

kristīgās ticības pamata, ka audzināšana ir kas vairāk nekā tikai zināšanu kā informatīva kopuma nodošana bērnam. Audzināšanas galvenajam mērķim ir jābūt izveidot bērnos kristīga pasaules uzskata pamatus un ievirzīt viņus Jēzum līdzīga rakstura attīstībā. Lai šo mērķi sasniegtu, tiks izmantotas šādas galvenās metodes:

- 1) Katra diena iesāksies ar kopīgu „rīta apli”, jeb svētbriņķi;
- 2) Bērna audzināšana tiks virzīta uz gatavību kalpot Dievam un līdzcilvēkiem;

3) Tiks sniegtas pamatzināšanas par sava ķermeņa fizioloģisko uzbūvi;

4) Tiks piedāvātas ierosmes pozitīvai un radošai sava brīvā laika izmantošanai;

5) Lai bērns veidotos par harmonisku personību, viņā jāattīsta kā tikumiskās (čaklums, godīgums, kārtība, pieklājība u.c.) tā arī sociālās (pienākuma apziņa, citu vajadzību ievērošana u.c.) īpašības;

6) Tik augstu mērķu sasniegšana nav iespējama bez dievišķās ēdienkartes iespaida. Bērniem tiks nodrošinātas brokastis, pusdienas un launags, kas sastāvēs no sabalansētas augu valsts barības.

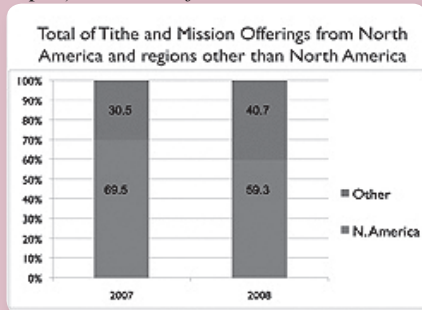
PPII „Liesmiņas” tiesiskais pamats ir Izglītības likums, Vispārējās izglītības likums, citi likumi un normatīvie akti, kā arī izglītības iestādes dibinātāja apstiprināts nolikums, kurš izstrādāts, pamatojoties uz vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes paraugnolikumu. Visa PPII „Liesmiņas” darbība ir valstiski licencēta, un pēc pirmsskolas pabeigšanas bērns ir sagatavots mācību uzsākšanai sākumskolas pirmajā klasē. PPII „Liesmiņas” juridiskā adrese ir: Gravu ielā 42, Spilve, Babītes pagasts, LV2101. Tālrunis uzziņām: 29463322; 29124462.

Pēc šāda paziņojuma vienam otram var rasties jautājumi: kur atrodas „Liesmiņas”, kādas ir bērnudārza pamatnostādnes, **a u d z i n ā š a n a s** principi, darba metodes un uzņemšanas noteikumi? PPII „Liesmiņas” izglītības programma balstās uz

Nauda Baznīcā

Vispasaules Adventistu Baznīcā rūpīgi seko finansiālajai situācijai. Februāra vidū Baznīcas Administratīvā komisija nobalsoja turpināt iesaldēt daļu tēriņu un nepieņemt darbā jaunus darbiniekus.

Saskaņā ar Adventistu Vispasaules Baznīcas mantziņa Roberta Lemaņa teikto, 2008. gada pēdējā ceturksnā ienākumi atklāj krīzes ietekmi. Desmitā ienākumi Ziemeļamerikā samazinājušies par 2,55%. Bet ziedojumi samazinājušies par gandrīz 6%. Daudzās trešās pasaules valstīs pagājušā gada sākumā krīzi vēl neizjuta. Tādēļ citu pasaules valstu sūtītie ziedojumi un desmitā daļa palielinājās. Turklāt tāpēc, ka vērtību pasaules finanšu tirgos zaudēja ASV dolārs, Baznīcas ienākumi pieauga par gandrīz 5 miljoniem dolāru. Taču pēdējos mēnešos dolāra vērtība ir būtiski pieaugusi, un tas ir dramatiski samazinājis Ģenerālkonferences ienākumus.

“ASV dolāra vērtības pieaugums Baznīcai ir ļoti pozitīva ziņa,” saka Lemons. “Mēs to apsveicam, jo tas paplašina iespējas divīzijām un institūcijām, kas ir ārpus ASV. Taču Ģenerālkonferences ienākumus tas samazina.”

Lemons atzīst, ka gada beigās gan desmitā tiesa, gan ziedojumi samazinājušies kopumā visā pasaulē, aprēķini liecina, ka apmēram par 5%. Ja līdzīga tendence būs arī šogad, Baznīcas ienākumi visā pasaulē būs par 8 miljoniem dolāru mazāk. Bet ja krīze palielināsies vēl vairāk, tās ietekme būs vēl lielāka, tāpēc Baznīcai būs rūpīgi jāpārskata visi izdevumi.

Pēc slaktiņa

Sešus mēnešus pēc vardarbīgiem uzbrukumiem Indijā Orissas štatā, kurā desmitiem kristiešu tika nogalināti, spriedze joprojām pastāv.

Esam jau ziņojuši, ka pagājušā gada augustā sākās vardarbība, kad hinduistu grupas vainoja kristiešus Hindu garīdznieka nāvē.

Ir apkopoti skaitļi. 119 cilvēki nogalināti, apmēram 4000 mājas iznīcinātas un vairāk nekā 50 tūkstoši devušies bēgļu gaitās no apmēram 360 ciematiem. Šobrīd valdība ir slēgusi pagaidu nometnes, kur bija apmetušies tūkstošiem bēgļu. Tā ziņo vietējie adventistu vadītāji.

Apmēram 800 adventistu ģimenes ir palikušas bez pajumtes, jo viņu nami ir nopostīti. Dienvidorissas Baznīcas vadītājs Paka Jesuratnams saka, ka draudzes locekļi joprojām baidās atgriezties savos ciematos. Šobrīd gan nav ziņojumu par jaunām slepkavībām. Centrālie Rezerves policijas spēki, kas tika atsūtīti no galvaspilsētas Deli, turpina patrulēt. Orissā joprojām ir ap 6000 policistu, tomēr cilvēki vēl jūtas apdraudēti. Ziemassvētki pagāja mierīgi tikai pateicoties policijas automātiem. Pirms uzbrukumiem Kandhamas reģionā Orissas štatā dzīvoja 6-7 tūkstoši adventistu, kas ir apmēram 2-3 procenti no visiem kristiešiem, tā saka Jesuratnams. Tagad daudzi ir pārcēlušies uz citām pilsētām un ciemiem, arī tie, kuru mājas palikušas neskartas.

Par Dievu pēc kara

Dienvidsudānā, kur 20 gadus plosījies pilsoņu karš, Adventistu Baznīcas draudzes locekļi organizējuši evaņģēlizācijas pasākumus.

Šobrīd šajā teritorijā arvien vairāk atgriežas, bēgļi, kas pameta mājvietas karadarbības laikā. Lai gan miera līgums starp musulmaņu ziemeļiem un kristīgajiem dienvidiem tika parakstīts vēl 2005. gadā, bēgļi atgriežas savās dzimtajās vietās pakāpeniski, un sagaidāms, ka šo cilvēku skaits tikai pieaugs.

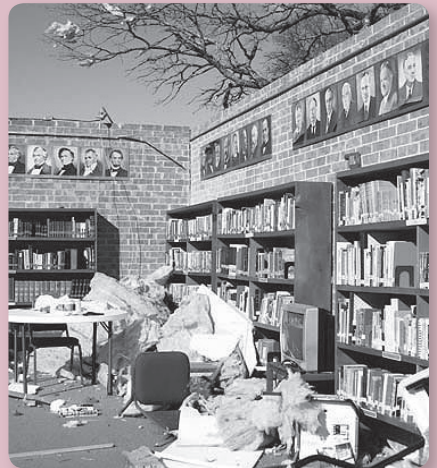
Draudzes locekļi organizēja gan īpašus Bībeles izpētes vakarus, gan veselīga dzīvesveida popularizēšanas seminārus. Lai gan bija dažādi šķēršļi, piemēram, smilšu vētra, tad plūdi, salūza aprīkojums, tomēr sanāksmes bija ļoti apmeklētas. Piemēram, bērnu nodarbībās, kas bija īpaši organizētas, piedalījās ap tūkstoš bērnu.

60 draudzes locekļi apņēmušies

turpināt evaņģēlizācijas pasākumus gan Džubas pilsētas tuvumā, kur notika šī evaņģēlizācija, gan arī citos reģionos. Adventistu Baznīca cer Dienvidsudānā izveidot vēl trīs jaunas draudzes, tad kopumā to skaits būs 19. Sudānā dzīvo pāri par 40 miljoniem cilvēku, no tiem apmēram 14 tūkstoši ir adventisti.

Viesuļvētra noposta akadēmiju

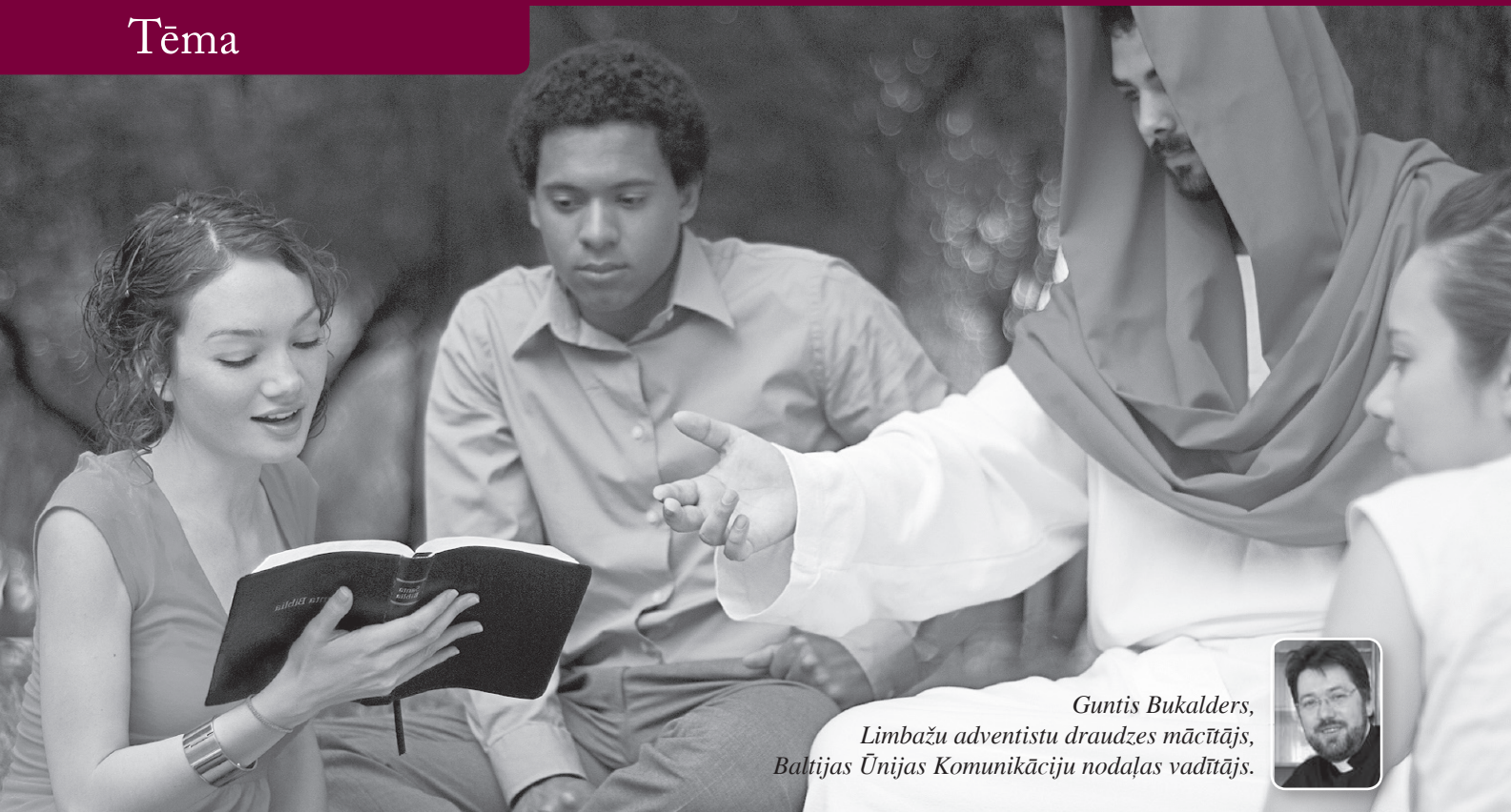
Nepilnus 150 kilometrus no Oklahomas pilsētas ASV 10. februārī izveidojās virpulis jeb tornado. Tas gāja pāri divām pilsētām, sagraujot mājas un nopostot dārzus un mežus.

Iznīcināta arī Ardmore's Adventistu akadēmija. Šobrīd mācības pārceltas uz tuvāko baznīcu, kas atrodas nepilnus 8 kilometrus tālāk.

Čerija Šokija, kas ir 13 gadus vecas skolnieces mamma un adventiste, raksta, ka sākotnēji postījumi izskatījies briesmīgāki nekā vēlāk izrādījies. Skolas ēka ir iznīcināta gandrīz pilnībā, lai gan daļa sienu palikušas. Taču aprīkojums lielākoties nav cietis. “Galdi un skapji šķiet lietošanas kārtībā. Vienīgais, kas jānomaina, ir galdauti. Pat skolas žurnāli ir izglābti. Sākumā izskatījās, ka mēs esam pazaudējuši visus savus datorus un kapelu ar pianīnu. Bet beigās izrādījās, ka nopostīta ir tikai ēka.”

Vietējā pilsētā Longrovā zaudējumi ir daudz lielāki. 8 cilvēki gājuši bojā, 14 ievainoti. Apkārtnē izrauti visi koki un nopostīts riekstkoku dārzs. Taču skatoties uz Adventistu akadēmijas ēku, jādama, ka te piedzīvoti vairāki brīnumi. Lai arī līdzās dzīvojošie adventisti palikuši bez pajumtes, neviens no viņiem nav pat ievainots. Viens no pāriem Rodnija un Džo Filipi nepaspēja pat paslēpties, tādēļ brīdī, kad māja sabruka, vienkārši nokrita zemē un brīnumaini palika neskarti.

Guntis Bukalders,
Limbažu adventistu draudzes mācītājs,
Baltijas Ēnijas Komunikāciju nodaļas vadītājs.

Dieva valstība – šodien

Kristus upuri Golgātā un Viņa augšāmcēlšanos, kas uz visiem laikiem izmainīja pasaules vēsturi, mēs varam aplūkot no dažādiem rakursiem, bet šoreiz pievērsīsim uzmanību tam, kā Kristus augšāmcēlšanās iespaido mūsu dzīvi un misiju.

Pāvila 1. vēstules korintiešiem 15. nodaļa laikam ir Bībeļē visgarākais skaidrojums par augšāmcēlšanās nozīmi. Visu šajā nodaļā pausto Pāvils noslēdz ar vārdiem: “Tad nu, mani mīlie brāļi, topiet pastāvīgi, nešaubīgi, pilnīgāki Tā Kunga darbā vienumēr, zinādami, ka jūsu darbs Tā Kunga lietās nav veltīgs.” (1Kor. 15:58).

Brīžiem mums daudzi mazi palīdzības un laipnības darbiņi var šķist nenožīmīgi, bet Pāvils raksta, ka tiem visiem ir kāda nozīme Dieva valstības attīstībā. Tas ir darbs ar mūžības vērtību. Kad palīdzam kādam, kas nonācis trūkumā vai grūtībās, mēs būtībā darām to, uz ko Kristus mūs ir aicinājis, gaidot Viņa atnākšanu (skat. Mt. 24–25). Mēs varbūt neizprotam, kā Dievs tos visus novedīs līdz jaunai radībai Kristū, bet Viņš to ir apsolījis izdarīt, un reiz tas atklāsies visiem.

Augšāmcēlšanās praktiskā nozīmē

Interesanti, ka Pāvils, beidzis skaidrot Korintas kristiešiem par augšāmcēlšanos, turpina: “Bet attiecībā uz vācamajām dāvanām svētaji labā – dariet tā, kā es esmu noteicis Galatijas draudzēm. Ikkatrā pirmajā nedēļas dienā lai ikviens, cik bijis iespējams atlicināt, tur gatavībā, ka dāvanas nav jālasa tikai tad, kad es nāksu.” (1Kor. 16:1–2) Pāvilam izpratne par Kristus augšāmcēlšanos saistās ar praktisko dzīvi. Ja Kristus

ir augšāmcēlies, tad kā mēs izlietojam savus līdzekļus?

Reizēm mums šķiet, ka ar mūsu garīgumu viss ir vislabākajā kārtībā vai tuvu tam, bet palūkosimies uz sevi godīgi – par ko liecina mūsu dokumenti?

Ja mēs ieskatīsimies telefona rēķinā, ko mēs tajā redzēsim? Cik minūtes ir veltītas, lai sniegtu iedrošinājumu citiem, cik – darba lietām un cik laika iztērēts tukšā plāpāšanā?

Ja mēs palūkotos uz sava bankas konta izrakstu – cik mēs esam ziedojuši trūkcietējiem un cik – sevis apbalvošanai par to, ka esam bijuši tik laipni pret sevi?

Ja mēs izveidotu sava laika izlietojuma grafiku – cik tajā būtu atvēlēts TV kanālu vai Interneta pārlūkošanai, cik ar ticības brāļiem un māsām pārrunas par to, cik šausmīga ir šī pasaule, un cik – sarunas par garīgām lietām ar cilvēkiem, kas nepazīst Kristu? Kāda atklājas patiesā aina par mūsu dzīves prioritātēm laika un līdzekļu izlietojumā? Atminos kādu asprātīgu jautājumu: kāpēc lats šķiet tik liels, kad to noliekam uz ziedojumu trauka, bet tik niecīgs – veikalā?... Kas var mainīt šo situāciju?

Jauns skatījums uz realitāti

Vairākkārt nācies dzirdēt, kā kristieši gaužas par šo pasauli un gaida labāku dzīvi debesīs. Ko mēs redzam ap sevi?

Klausoties šādās sarunās, brīžiem ir sajūta, ka Dievs ir sen aizmirsis šo pasauli. Esmu bijis kādā draudzē, kur katra Bībeles izpētes stunda, lai ar ko tā sāktos un lai kāda būtu tās tēma, vienmēr beidzās ar apceri, cik briesmīga ir šī pasaule. Šķiet, ka Pāvilam bija cita izpratne par šo pasauli. Šeit minēšu divus citātus no 2Kor. 5:17 un Gal. 6:15:

“Tādēļ, ja kas ir Kristū, tas ir jauns radījums; kas bijis, ir pagājis, redzi, viss ir tapis jauns.”

“Jo nedz apgraizīšana ir kas, nedz neapgraizīšana, bet jauns radījums.”

Šīs abas rakstvietas runā par jaunu radījumu tagadnes formā, nevis nākotnes cerību dūmakā. Līdz ar to jāsecina, ka pēc Kristus augšāmcelšanās debesis un zeme ir kaut kādā veidā caurvijušās viena otrai.

“Uz farizeju jautājumu, kad nāksot Dieva valstība, Viņš tiem atbildēja: “Dieva valstība nenāk ārīgi redzamā veidā. Nevarēs arī sacīt: redzi, šē tā ir vai tur, – jo, redziet, Dieva valstība ir jūsu vidū.”” (Lk. 17:20–21)

Atcerēsimies arī šī raksta ievadā citētos vārdus: “Viņš iekš Kristus Jēzus un līdz ar Viņu mūs ir uzmodinājis un paaugstinājis debēs.” Pāvils runā par dzīvi debēs tagadnes formā.

Ja Dieva valstība ir mūsu vidū, tad kas ir nepieciešams, lai mēs to ieraudzītu? Bībelē ir sniegta skaidra un vienkārša atbilde – ir nepieciešama jaunpiedzimšana “no augšienes”¹.

Jauna cilvēka radīšana

Jāņa evaņģēlijs, tāpat kā pirmā Mozus grāmata, sākas ar vārdu “iesākumā”, un tā nav nejaušība. 1.Mozus grāmata apraksta pasaules un pirmā cilvēka radīšanu, Jāņa evaņģēlijs apraksta jauna cilvēka radīšanu “no augšienes”. Līdz ar to nav pārsteidzoši, ka Jāņa evaņģēlija 3.nodaļā jaunpiedzimšana tiek skaidrota, atsaucoties uz radīšanas valodu 1.Mozus 1:2, kad Dieva Gars jeb Dieva “dvaša” (ebr. “gars” un “vējš, elpa, dvaša” ir tas pats vārds) pārklāja ūdeņus, tos šķirdama un izsaucot esamībā sauszemi. Jēzus izmanto šo vārdu spēli: “Vējš pūš kur gribēdams, un tu dzirdi viņu pūšam, bet nezini, no kurienes viņš nāk un kurp viņš iet. Tāpat ir ar ikvienu, kas piedzimis no Gara.” (8. p.) Pēc tam Jānis piemin nedēļas sesto dienu – 1.Mozus grāmatā sestajā dienā tika radīts pirmais cilvēks. Šeit, Jāņa evaņģēlijā, Jēzus tiek vests Pilāta priekšā, un pils pagalmā atskan vārdi: “Redziet, kāds cilvēks!” (19:5) Dievs Kristū rada jaunu cilvēku. Piektdienas vakars beidzas ar skaļu saucieniem: “Viss piepildīts!” (Jņ. 19:30) Tad seko sabats, un tāpat kā radīšanas stāstā, arī šeit Dievs atdusas no sava darba, tikai šoreiz šī sabata dusa ir tik atšķirīga no pirmās!

Tad aust svētdienas rīts, un Kristus tiek uzmodināts no miroņiem. Diena iesākas ar Jēzus pavēli Marijai iet un sākt sludināt Viņa augšāmcelšanos, bet noslēdzas augšistabā, aiz slēgtām durvīm, kad Jēzus parādās mācekļiem. Jāņa evaņģēlija 20. nodaļā lasām: “Tad Jēzus vēlreiz viņiem saka: “Miers ar jums! Kā Tēvs Mani sūtījis, tā Es jūs sūtu.” Un, to sacījis, Viņš dvesa un sacīja viņiem: “Nemiet Svēto Garu!”” (21., 22. p.) Šajā notikumā Jānis atkal runā radīšanas valodā, kad “Dievs Tas Kungs radīja cilvēku no zemes pīšļiem un iedvesa viņa nāsīs dzīvības dvašu; tā cilvēks tapa par dzīvu dvēseli.” (1.Mozus 2:7) Ap. Jānis norāda, ka augšāmceltais Kungs dveš uz mācekļiem Dieva Garu, radot jaunus, garīgus cilvēkus. “Bet, cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa Vārdam, kas nav dzimuši ne no asinīm, ne no miesas iegribas, ne no vīra gribas, bet

no Dieva.” (Jņ. 1:12–13) Iespējams, ka tā ir Jēzus Kristus atklāsmē, atspulgs Viņa ļaudīs, ko Dievs pasniedz Jēzum kā mantojumu Atklāsmes grāmatā (Atkl. 1:1). Šie cilvēki ir Dieva valstības pilsoņi, viņi pazīst sava Kunga balsi un redz Viņa valstību sev visapkārt.

Augšāmceltajā Kristū Dievs radīja jaunu cilvēku. Arī mēs esam aicināti būt par šīs jaunās radības cilvēkiem Svētā Gara spēkā jau tagad.

Jaunrades mērķis

Jesajas 6:3 pravietis apraksta kādu notikumu, kur sešspārnu serafi debēs sauc: “Svēts, svēts, svēts ir Tas Kungs Cebaots! Visa zeme ir pilna Viņa godības!” Tas ir teikts tagadnes formā. Zeme ir radīta kā trauks, kuru Dievs piepilda ar savu godību. Savukārt 11. nodaļā pravietis raksta, ka “zeme būs Tā Kunga atziņu pilna” (9. p.). Mēs dzīvojam laikā, kad Dieva godība, kas aptver un piepilda visu zemi, vēlas ienākt arī mūsos, piepildot mūs ar Dieva atziņu. Pāvils to skaisti izsaka ar šādiem vārdiem: “Jo mēs nesludinām paši sevi, bet Kristu Jēzu, To Kungu, mēs paši esam jūsu kalpi, Jēzus sūtīti. Jo Dievs, kas ir sacījis, lai gaisma aust no tumsības, ir atspīdējis mūsu sirdīs, lai dotu Dieva godības atziņas gaismu Kristus vaigā. Bet mēs glabājam šo mantu māla traukos, lai spēka pārpilnība būtu no Dieva un ne no mums.” (2Kor. 4:5–7) Tātad zeme ir radīta, lai tiktu piepildīta ar Dieva godību,

Apustulis Jānis norāda, ka augšāmceltais Kungs dveš uz mācekļiem Dieva Garu, radot jaunus, garīgus cilvēkus.

bet mēs esam radīti kā māla trauki, kuri jāpiepilda ar Dieva atziņu. Šai atziņai vajadzētu raksturot to, kas mēs esam, un noteikt, ko mēs darām. Jo Dieva atziņa nav tikai teorētiskās zināšanas par Dievu, ko varam uzzināt, lasot Bībeli vai citas grāmatas, tā ir dzīve kopā ar Dievu. Protams, ir svarīgi zināt ticības pamatus, un, lasot Dieva Vārdu, mēs tos apgūstam, bet tālāk ir praktiskā ticības dzīve, Dieva atziņa. Cik no mums vēl aizvien ir izsalkuši iepazīt Jēzu Kristu, kad teorija ir apgūta? Kā tas var notikt?

Iepazīšanās un dzīve kopā ar Jēzu Kristu

Mēs satiekamies ne tikai lūgšanās, Bībeles lasīšanā, piedaloties dievkalpojumā un Sv. Vakarēdienā, bet, saskaņā ar Mt. 25:34–40, kalpojot visiem, kam nepieciešama palīdzība. Man šķiet, ka tieši šeit mēs iepazīstamies ar Kristu pa īstam. Kalpojot izsalkušiem, sabiedrības atstumtiem, ekonomiskās vai psiholoģiskās grūtībās nonākušiem (kā arī arī lūgšanās un Sv. Vakarēdienā), mēs satiekamies ar Viņu un kalpojam kopā.

Tie, kas izšķiras iet uz satikšanos ar Kristu, nonāk vietās, kur debesis savijas ar zemi, kur ticības skatam atklājas Dieva valstība. Mēs ieraugām, ka Dieva valstība ir mūsu vidū un visa zeme ir pilna Viņa godības.

Mirkļis, kurā satiekas pagātne, tagadne un nākotne

Raugoties uz Bībeli kopumā, var teikt, ka, pretstatā daudziem citiem pasaules uzskatiem, Bībelē laiks ir lineārs, sākot no

pasaules radīšanas 1. Mozus 1. nodaļā līdz atjaunotai zemei Atkl. 22. nodaļā, ar kulmināciju Golgātas notikumā un pēc tam ar Kristus otro atnākšanu. Bet arī laiks—pagātne un nākotne—var pārklāties ar tagadni, tāpat kā Dieva valstība caurvijas jeb pārklājas ar šo pasauli.

Caur Svēto Vakarēdienu pagātne – Kristus upuris Golgātā – ienāk manā dzīvē, šodienā, un, “tiekams Viņš nāk” otrreiz, caur ticību ienāk arī nākotnē, visas radības atpestīšana, pārradīšana un Dieva godības visaptveroša klātbūtne.

Līdzīgi kā sendienās, kad israēlieši, dzīvodami vēl tuksnesī, nobaudīja izlūku atnestos Kānaānas zemes augļus (4. Mozus 13), Dievs ir apsollījis pārpludināt visu radību ar savu mīlestību un rūpēm par dzīves pabērniem. Kādu dienu visa “zeme būs Tā Kunga atziņu pilna kā jūras dziļumi, kas līdz pašam dibenam ūdens strāvu pilni” (Jes. 11:9). Jo Kunga atziņas nav teorētiski fakti, kā mums to varbūt labāk patiktu redzēt, bet Dieva pazīšana. Mēs iepazīstam Dievu Bībelē un misijas darbā. “Redzi, tu aicināsi tautas, ko tu nepazīsti, un tautas, kas tevi nepazīst, nāks pie tevis, Tā Kunga, tava Dieva, Israēla Svētā dēļ, tāpēc ka Viņš tevi paaugstinājis.” (Jes. 55:5) Pateicoties Kristus paaugstināšanai pie krusta, kam sekoja Viņa augšāmcelšanās no miroņiem un Svētā Gara izliešanās pār Kristus mācekļiem, Dieva valstība atklājas jau

par Dieva darbību šajā pasaulē. Šī apziņa uzliek milzīgu atbildību un nosaka dzīvesveidu, kas ir saskaņā ar apziņu par šo faktu.”

Kādu Dievu es pazīstu? Ja mans Dievs ir tiesnesis, arī es kļūstu tāds pats. Es spriežu tiesu par visiem ap mani. Ja mans Dievs piedod visiem visu, tad arī es ar laiku kļūstu tikpat nenoteikts un nekonkrēts. Ja mans Dievs ir tāds, kāds tas atklāts Bībelē – gan mīlošs, gan taisnīgs, gan greizsirdīgs, gan žēlsirdīgs un pašuzpurīgs, arī es ar laiku kļūstu Viņam līdzīgs. Dieva Gars atjauno sākotnējo cilvēka līdzību ar viņa Radītāju.

Atdzimstot no Dieva Gara un ienākot Dieva bērnu sadraudzībā, pielūdzot to, kurš nenoguris gāja pie grēciniekiem, kamēr Viņa rokas un kājas nebija piesistas krustā⁵, Dieva sākotnējā iecere, radot cilvēku, atkal ienāk manā dzīvē, tagadnē, un es raugos nākotnē uz visas radības jaunradīšanu, jau šodienā baudot nākamo lietu realitāti. Citiem vārdiem sakot, Bībeles lielais stāsts par Jēzu Kristu, kas sākas ar 1. Mozus 1:1 un beidzas ar Atklāsmes 22:20, kļūst par manas dzīves realitāti un nosaka manu dzīvi un kalpošanu, manu šodien un nākotni. Pēkšņi arī manas acis saskata, kā Dieva godība piepilda zemi un Dieva valstība atklājas Viņa ļaužu vidū. Šī realitāte nosaka gan manu personīgo, gan visas draudzes dievkalpošanu un misiju. “Līdz ar Kristu esmu krustā sists, bet nu nedzīvoju es, bet manī dzīvo Kristus; bet, cik es tagad dzīvoju miesā, es dzīvoju ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani ir mīlējis un nodevies par mani.” (Gal. 2:20)

Dieva Gars atjauno sākotnējo cilvēka līdzību ar viņa Radītāju.

šodien, uz šīs zemes, tā ienāk no nākotnes mūsu dzīvē un ļauj mums piedzīvot un nobaudīt debesis jau šodien.

Kristīgajā ticībā mēs esam aicināti gan domās, gan kristības un Sv. Vakarēdiena sakramentos atgriezties pie Kristus upura Golgātā un tai sekojošās augšāmcelšanās, lai arī nākotnē varētu ienākt mūsu dzīvē. Pāvils raksta: “Mēs visur nesam Jēzus miršanu savā miesā, lai arī Jēzus dzīvība parādītos mūsu miesā.” (2Kor. 4:10) Mums nav jāgaida nākotnē, tā var ienākt jau mūsu šodienā.

Jautājums ir, vai mūsu pašreizējā dzīve ir tās debesis, par kādām mēs sapņojam? Ne mantiskā vai materiālā izpratnē, kas varbūt attiecas vairāk uz visu lietu jaunradīšanu pēc Kristus otrās atnākšanas, bet mūsu savstarpējo attiecību jomā? Vai Kristus upuris Golgātas kalnā un tam sekojošā augšāmcelšanās pirms nepilniem divtūkstoš gadiem ienāk manā tagadnē tādā mērā, lai tajā varētu ienākt arī nākotnē?² Kur šodien ir Dieva valstība?

Pirms steidzamies atbildēt uz šo jautājumu, vēlreiz palūkosimies uz savu telefona rēķinu, bankas konta izrakstu un laika sadalījuma grafiku...

Dieva valstības atklāsmē draudzē

Dieva valstība, pirmkārt, atklājas Viņa draudzē, tā atklājas pielūgsmē un kā mēs pārstāvam Dievu uz šīs zemes – cilvēku savstarpējās attiecībās. Kāds teologs³ ir teicis, ka mēs kļūstam līdzīgi tam, ko mēs pielūdzam. 1. Mozus 1:26,27 teikts, ka cilvēks tika radīts pēc Dieva tēla un līdzības. Toras komentārs⁴ to skaidro šādi: “Cilvēka raksturojums kā “pēc Dieva tēla un līdzības” sniedz papildus dimensiju viņa esamībai kā Dieva klātbūtnes simbolam zemes virsū. Kaut arī cilvēks nav dievišķs, viņa eksistence vien jau liecina

Dieva pagodināšana

Kas ir dievkalpošana un kāds ir tās mērķis? Var šķist, ka tā sākas Kunga svētās dienas rītā un ilgst 2–3 stundas, kad mēs kā draudze sanākam kopā, dziedam Dieva slavēšanas dziesmas, lasām dažus pantus no Bībeles un pārdomājam Dieva Vārdu. Dievkalpojumā mēs no jauna gaidām, kā Dieva godība pārpludinās šo zemi.

Vērojot, cik bieži Dāvids un citi Bībeles Vecās Derības autori slavē Dievu, atgriežoties pie radīšanas stāsta, un Jaunās Derības autori pie Kristus augšāmcelšanās un cilvēka jaunradīšanas stāsta, nākas secināt, ka mums jāvelta daudz lielāka uzmanība radīšanas un jaunradīšanas notikumiem mūsu dievkalpojumos. Mums vairāk jāskatās uz Bībeles vēsti kopumā – no iesākuma līdz beigām, ne tikai uz atsevišķiem tās fragmentiem.

Kā Septītās dienas adventistiem mums ir būtiski nepazaudēt kopskatu uz visu Bībeles stāstu par Jēzu Kristu. Dievs to mums ir atklājis kā lielo cīņu starp Kristu un sātanu. Tikai raugoties uz visu Bībeles lielo stāstu, kura centrā ir Jēzus Kristus, mēs spējam pareizi izprast pagātnes notikumus, tagadni un nākotni, mēs saskatām savu vietu Dieva plānā un mērķi, uz ko mums tiekiet. Mēs sākam dzīvot bībeliskajā pasaules izpratnē šajā lielajā stāstā, un, raugoties nākotnē uz visu lietu jaunradīšanu, piedzīvojam jaunpiedzimšanu jau šodien, piedzīvojam Dieva valstības atklāsmi un varam būt par Dieva klātbūtnes lieciniekiem apkārtējai pasaulei.

Ko augšāmcelšanās dod mūsu ticībai?

Pirmkārt, Kristus nāve un augšāmcelšanās ir Bībeles un mūsu ticības centrs. Saskaņā ar 1Kor. 15:13–19, bez Kristus augšāmcelšanās ticībai nav nekādas vērtības. Tad mēs vēl aizvien paliekam grēkos un bez cerības. Augšāmcelšanās sniedz jaunpiedzimšanas iespēju un cerību, tāpēc mēs raugāties Bībelē, kā Dievs strādā, lai apvienotu visu debesis un virs zemes Jēzū Kristū, un vērtējam visu no šī

kristocentriskā skatu punkta. No tā izriet vienotība Kristus mīlestībā un mācībā.

Otrkārt, augšāmceltais Kristus ir Debesīs pie Tēva labās rokas, Viņš ir arī mūsu Augstais priesteris, un mēs varam pieiet “bez bailēm pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību, palīdzību īstā laikā.” (Ebr. 4:16).

Treškārt, pieņēmuši Kristus upuri par mūsu grēkiem un Viņa augšāmcelšanos, mēs saņemam Svētā Gara dāvanu, kas atbrīvo mūs no verdzības grēka (Rom.6), ļauj mums atkal kļūt par “Dieva klātbūtnes simbolu zemes virsū”. (Rom. 8:18–23) Mēs saņemam arī Gara dāvanas kalpošanai (Ef. 4:8).

Ceturtkārt, Dieva valstība, kuru mēs gaidām nākotnē, var atklāties mūsu vidū jau šodien. Piedzīvojot jaunpiedzimšanu, mēs ieraugām Dieva valstību mūsu vidū, mēs ieraugām, ka Dievs ir tuvu klātesošs, nevis kaut kur tālu, grūti sasaucams. Tas paver citu skatu uz lūgšanu dzīvi.

Pats ticīgais kļūst par vietu, kur satiekas debesis un zeme. Cik bieži mēs par to esam domājuši? Baidos, ka ne pārāk, citādāk mūsu savstarpējās attiecības varētu raksturot mazliet

citādāk. Ir pienācis laiks dzīvot atbilstoši Bībeles mācībai. Novēlu visiem AV lasītājiem priecīgus Kristus augšāmcelšanās svētkus un jaunas iespējas iepazīt Dievu un piedzīvot augšāmcelšanās un jaunradīšanas pārvērtību arī savā dzīvē!

Piezīmes un paskaidrojumi

¹ Skat. Jāņa ev. 3:1–21.

² Šķiet, ka šī pagātnes klātesamība šodien manā dzīvē ir tieši proporcionāla tam, cik daudz Dieva valstības var atklāties šodien.

³ Par daudzām idejām šī raksta tapšanā esmu pateicīgs bīskapa Toma Raita (*Nicholas Thomas Wright*) paustajam bibeliskajam skatījumam par draudzes uzdevumu augšāmcelšanās kontekstā un Baltijas Ūnijas prezidentam Valdim Zilgalvim attiecība par radīšanas valodu Bībelē.

⁴ *The JPS Torah Commentary*, ©1996 by The Jewish Publication Society.

⁵ Plašāk par šo tematu skat. “Laikmetu Ilgas” 78. nodaļu “Golgāta”.

Viedokļi

Liieldienas – dubultsvētki

Solvita un Aleksandrs,

Mēs nesvinam tradīciju jeb pagānu Liieldienas, kā tas ir pieņemts Latvijā un citās pasaulēs vietās, kur ola simbolizē saules atgriešanos un auglības simbolu, kur Zaļā ceturtdiena un Lielā piektdiena saistīta ar rituāliem, tradīcijām un maģiju, jo katrai veiktajai darbībai ir savs ticējums par laika pareģošanu, veselību, auglības nodrošināšanu u.c. Mums Liieldienas ir īpašas divu iemeslu pēc. Pirmkārt, mēs pirms 12 gadiem salaulājāmies baznīcā. Otrkārt, nu jau 9 gadus kā pazīstam Jēzu Kristu, kurš mūs atpestījis un atpircis no grēkiem ar savām asinīm. (2Tim.1:9, 10: „Jo Dievs ir izglābis mūs un aicinājis ar svētu aicinājumu, ne pēc mūsu darbiem, bet pēc Sava nodoma un žēlastības, kas mums dota Kristū Jēzū pirms mūžīgiem laikiem, bet tagad ir redzama tapusi, mūsu Pestītājam Kristum Jēzum parādoties, kas ir iznīcinājis nāves varu un cēlis gaismā dzīvību un neiznīcību ar evaņģēliju.”) Mums Liieldienas ir Jēzus Kristus augšāmcelšanās svētki, kas mums dod mierinājumu, ka esam taisnoti.

Liieldienās mēs krāsojam olas (bez jebkādas nozīmes, simbolikas). Tie padara svētkus neikdienišķus, savādākus un jautrus, jo tad cīnāmies par labāko, skaistāko olu. Šis pasākums mums ir kā spēle. Pēc tam tās apēdam ar gardu muti. Mēs labprāt izmantojam brīvdienas, lai pavadītu tās kopā ģimenes lokā.

Spēcīgāk par svētrunu

Egita Kubliņa,

Liieldienas kopš 2004. gada pavasara man asociēties ar Mela Gibsona filmu “Kristus ciešanas”. Tā gada Liieldienās bija šīs filmas pirmizrāde Rīgā. Līdz tam biju daudz pretrunīgas atsauksmes dzirdējusi par šo filmu. Biju sabijusies no savām iespējamām

reakcijām, bet sirdī nebija miera. Aizgāju uz kinoteātra foajē un domāju pie sevis: “Ja būtu vēl kāds paziņa, tad kopā būtu drošāk skatīties.” Un tur jau viņa nāca – Anete no Latvijas Kristīgās studentu brālības, arī iemaldījusies ar līdzīgām domām. Aizgājām kopā un skatījāmies. Filma bija spēcīgāka par jebkuru Liieldienu svētrunu, kura kā spēcīgs koncentrāts ieplūda manī, izšķīzdams un pārņēmdams katru manu šūnu. Tajā pavasarī filmas iespaidā bija daudzas sarunas par Jēzu ar cilvēkiem, ar kuriem nekad citādi nerunātu. Kad Madonas kinoteātrī bija hokeja spēļu translācijas, tad abas reklāmu vietā reklamējām šo filmu.

Gadu vēlāk Zaļās ceturtdienas vakarā filmu rādīju 8 riska grupas pusaudžiem mūsu klubīnā. Bija iespēja filmu komentēt. Tie bija īpaši garīgi brīži. Kopš tā laika manas Liieldienas nav iedomājamas bez šīs filmas.

Mīlestības apliecinājums

Tatjana Tomsone,

Man Liieldienas vienmēr saistījušās ar pavasara atnākšanu un dabas atdzimšanu pēc garās ziemas. Bet, kad pirms vairāk nekā 15 gadiem pievienojos draudzei, šo svētku uztvere mainījies, parādījusies garīga jēga – Kristus upuris un uzvara pār nāvi, paverot ceļu uz Debesīm ikvienam, kas Viņu pieņem.

Bet tieši pirms 5 gadiem, kad uz kino ekrāniem iznāca Mela Gibsona filma „Kristus ciešanas”, Kristus upuris man kļuva vēl saprotamāks. Tajā laikā gaidīju savu pirmo dēlu, un Kristus ciešanas, kuras bija jāredz un jāpārdzīvo arī Viņa mātei, man bija īpaši dziļš piedzīvojums. Pat nesadūšojos uzreiz noskatīties filmu kopā ar pārējiem, tikai klausījos no blakus istabas, un man ar to pietika. Biju patiesi dziļi aizkustināta, ilgi pārdomāju, pat sapņos redzēju visus notikumus. Un kopš tā laika Liieldienas uztveru dziļāk un nopietnāk, liekas, ka pat gavēnis pirms šiem svētkiem ir vietā, ja tas ļauj vēl patiesāk pieņemt un izdzīvot tik lielas Mīlestības apliecinājumu no Dieva puses pret mums.

Interviju sagatavoja
Elīna Ģipsle.

Nūjotāja

Viņai priede ir atbalstam un ābeles zars priekš pastiešanās. Vingrojot bieži vien viņas sabiedrotie ir lapsas, stirnas un putni ar savām uzmundrinošajām dziesmām...

Uz sarunu aicināju **Astrīdu Vincēviču**, kas spēj iedvesmot ar svaigām idejām, dzīves prieku, ar jaunu skatījumu uz jau sen pazīstamām lietām. Šoreiz saruna būs par nūjošanu. Vēl tik maz pazīstamu sporta veidu Latvijā.

Kā tas viss sākās?

Kādreiz kaut kur tika redzēti nūjotāji, bet informācija nāca pamazām. Īpaši tas notika tāpēc, ka man sāka sāpēt mugura. Biju nonākusi līdz ārstiem un dažādām izmeklēšanām. Man bija spondilozē. Aptiekā strādādama, es zināju, kas tas ir. Ja ir šie bojājumi, tad tie būs uz visu laiku. Ar zālēm to nevar izārstēt. Tikai noslēpt simptomus. Visu izšķir kustības.

Daudz lietot zāles - tas ir garlaicīgi! Es pamēģināju dažas dienas palietot, un man likās, ka man tās nemaz nepalīdz. Pirms tam jau nodarbojos ar skriešanu. Saprātu, ka no skriešanas man paliek labāk. Bet, daudzkārt skrienot, uznāk spazmas mugurā, un man likās, ka, sperot soli, es „salūzīšu”. Tas nozīmē, ka man bija nepareiza slodze. Pamazītēm informācija kopā ar veselības problēmām noveda pie nūjošanas.

Cik sen tas notika?

Tas notika tieši pirms diviem gadiem. Jaunajā gadā es savai meitai ieteicos par nūjām. Bet tajā laikā nūjas nevarēja tik brīvi nopirkt. Viņa atrada tikai vienu veikalu, kur tās varēja iegādāties. Īpašas izvēles tolaik nebija. Aprīlī mana meita man tās atveda. Tās bija kalnu izbīdāmās nūjas. Parastās nūjas ir lētākas un vieglākas. Pamazām sāku nūjot, un man tas iepatikās. Bet mana

tehnoloģija nebija īsti pareiza. Es lasīju informāciju par nūjošanu, piemēram, “36,6” žurnālā.

Pēcpusotragada Rēzeknē notika nūjotāju seminārs kvalificētu speciālistu vadībā. Ieguvu zināšanas par dažām niansēm, kas man šobrīd ļoti noder. Piemēram, ir jābūt atbrīvotai plecu līnijai un nūju likšanai. Liekas, ka vienkārša lieta. Bet katrā vienkāršā lietā kaut kas ir jāzina. Piemēram, arī tas, ka katram augumam ir nepieciešams piemeklēt atbilstoša garuma nūjas. Tās nevar būt īpaši garas. Un tās jātur tuvu pie ķermeņa. Pleciem un rokām ir jābūt atbrīvotām. Arī jākustina plauksta. Nedrīkst nūjot ar stīvām rokām. Tas nozīmē, kad tu ej - visu laiku 90% muskuļu ir kustībā.

Iesaka staigāt vismaz kādu stundu. Un es arī to pati esmu sapratusi; ja esmu staigājusi vismaz stundu, tad es jūtu, ka es esmu atjaunojusies. Esmu kārtīgi iesilusi. Tad es esmu arī skābekli uzņēmusi.

Es nūjošanu apvienoju arī ar vingrošanu. Vingrošanā svarīga ir tieši pastiešanās. Vasarā un ziemā. Daru to ar kailām pēdām. Ziemā tās ir 3-5 minūtes, kad vingroju ar kailām pēdām. Tad es vēl to apvienoju ar peldēšanu. No sezonas sākuma līdz pat septembrim. Jo iesilušam ir viegli ielēkt ūdenī. Pēc vingrošanas es ieteiktu noskaloties zem dušas. Pat nevajag ar ziepēm. Sevi nomasēt ar dvieli, pie ūdens pievienojot ēterisko eļļu. Man vismīļākās ir rozmarīns un lavanda. Tās ir tonizējošas eļļas.

Šo sporta veidu es ieteiktu tieši cilvēkiem, kam ir bijušas mugurkaula traumas. Vai arī tiem, kuri nav tik jauni.

Jo skriešana traumē viņu organismu. Var gadīties izmežģīta kāja vai sastiepta mugura, vai krampji mugurā.

Tas ir piemērots sporta veids ne īpaši sportiskiem cilvēkiem. Varbūt pat nesagatavotiem. Viegli var iznomāt nūjas. Pozitīvais moments ir tas, ka paralēli var runāt vai dziedāt. Var nospraust kādus mērķus, piemēram, paskatīties kādu vietu dabā, izpētīt kaut ko, izpeldēties vai aiziet pie kāda ciemos. Tu vari mierīgā garā sasniegt sevī uzstādītos mērķus. Nūjošanai var piesaistīt dažādas interesantas lietas. Var iet ar plikām kājām kādu laiku. Lasīt ārstnieciskos augus.

Arī kristiešu sabiedrībā tas ir ļoti piemērots sporta veids. Var apvienoties kāda interesentu grupiņa.

Nepieciešama maza mugursomiņa, ūdens līdzi, normāli apavi, labs noskaņojums un griba kaut kur aiziet un ieraudzīt. Pēc tam gribas pat dziedāt.

Kā uz tavu sportošanu reaģē apkārtējie?

Cilvēki reaģē dažādi. Piemēram, kaimiņi pajoko: “Kur pazaudēji savas slēpes?” vai arī “Ziema vai vasara, viens un tas pats!” (smejas)

Vai esi manījusi Rēzeknē kādus nūjotājus?

Esmu redzējusi dažas sievietes, pastaigājoties lēnā garā. Pie sporta nama arī pulcējas kāda grupiņa. Es šādas grupiņas neatzīstu, jo mana sportošana ir pakļauta darba laikiem. Visbiežāk vingroju tieši agrajos rītos.

Vai muguras sāpes pārgāja?

Jā, pārgāja. Līdz vingrošanai šīs muguras sāpes bija tādas velkošas un pastāvīgas. Tāpēc arī meklēju ārstu

palīdzību, jo domāju, ka pati netikšu ar tām galā. Bet būtībā es pēc tam sapratu, ka nē – ir jādara pašam! No nepareizas muguras slodzes sāk sāpēt mugura un it īpaši spranda.

Kas tevi pamudināja sākt skriet pirms nūjošanas?

Tās bija aktivitātes kopā ar dēlu. Dažādas sporta nometnes jau kopš viņa bērnības. Un tas, ka es redzēju, ka pat cilvēki ar invaliditāti daudz ko spēj. Pamazām tas mani arī virzīja uz fiziskām aktivitātēm. Jo sākumā tas vairāk bija tā kā no malas skatoties. Pēc tam jau ne tikai sporta nometnēs, bet arī Bībeles nometnēs no rītiem skrēju. Sevišķi patika to darīt pa rasotu zāli.

Šobrīd tavi abi bērni ir jau pieauguši. Pastāsti, kas tev šodien palīdz ievērot šo disciplīnu attiecībā uz fiziskajām aktivitātēm?

Tieši šobrīd ir tas laiks, kad es varu plānot laiku, pakārtojot to savām vajadzībām. Jo senāk vairāk bija jādoma tieši par bērniem. Šobrīd aktivitātes man ir nepieciešamākas varbūt pat vairāk nekā rīta ēdiens. Kaut gan arī šai lietai es pieeju ļoti nopietni.

Man šķiet, ka tad, kad cilvēks ievēro režīmu, tad viņš sāk alkt pēc tā.

Ļoti svarīgi ir sakārtota diena jau no paša rīta. Es nevaru iedomāties savu rītu bez lūgšanas. Nevaru uzsākt vingrot, ja neesmu lūgusi Dievu. Jo katru dienu ir nepieciešama Dieva apsardzība. Jo kāja var aizķerties, un visādi dzīvē gadās (smejas). Ir svarīgi godu piešķirt Dievam.

Kā tev palīdz tas, ka tavā dzīvē ir ienācis Dievs?

Ļoti palīdz. Jo tieši Viņš ir vadījis mani uz šādu dzīvesveidu. Senāk bieži nāca virsū tukšuma sajūta un pesimisms. Dažādas depresīvas domas. Tagad es cenšos dzīvot saskaņā ar Dievu. Pieņemt dzīvi tādu, kāda tā ir.

Es jūtu, ka esmu pārāk vāja. Ka man ir vajadzīgs kāds augstāks Spēks, kas palīdz dzīvot, kas ir arī Atbalsts un Draugs. Senāk ir bijušas dažādas šaubas attiecībā uz šo Spēku. Bet jo vairāk es lasu, jo vairāk es iepazīstu Dievu, jo vairāk es pārliecinātos, ka Viņš ir reāls.

Nams Rīgā, Brīvības ielā Nr. 11

Latvijas Septītās dienas adventistu draudžu Savienība, Latvijas Rakstu apgādība.

Valija Raģe

Manas atmiņas par šo vietu ir kopš tiem laikiem, kad vecāki mani ņēma līdz uz kongresiem (1937.-1939. g.). Vēlāk, studiju laikā, es te dzīvoju. Tad adrese skaitījās Leņina ielā 35. Kad mainījās politiskās varas, tad mainījās ielas nosaukums. Kādreiz bijusi Aleksandra iela Nr. 35.

Pagalmā bija divas divstāvu koka mājas, kurās bija dzīvokļi. Atzīmētajā mājā Nr.2 bija arī draudžu Savienības birojs un Rakstu apgādība. Mājā Nr.3 es dzīvoju. Tur puspagrabiņā bija 3 mazas istabiņas, sauktas par “viesistabiņām”, domātas brāļiem un māsām iebraucējiem īslaicīgai apmešanās vietai. Neliela koka ēka Nr.4 bija atvēlēta sētniekam.

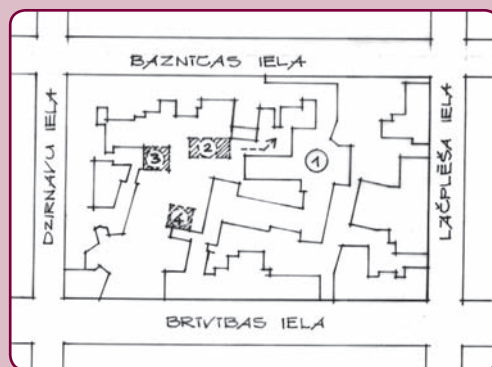
Pagalmā bija jauki apstādījumi, dzīvžodziņi un vairāki lieli koki, un bruģēti celiņi. Galvenā celtne bija un ir vēl šodien Nr.1 – dievnams. Uzcelts gada laikā 1928. gadā, Ūnijas un Savienības draudžu kongresu laikā iesvētīts. Iesvētīšanas reizē tika lasīts no Bībeles 1Kēn. 8:28-43. Iesvētīšanas pasākumā un kongresos piedalījās Vispasaules savienības sekretārs B. E. Beddoc.

Lai gan abi kongresi notika jaunajā namā, šķiet, ka pilnīgi to “apdzīvoja” tikai decembrī. Laika biedru atmiņās rakstīts, ka draudze no Martas ielas 5 telpās ienākusi 29. decembrī, un pirmais dievkalpojums bijis 1928. gada 31. decembrī. Tātad pirms 80 gadiem!

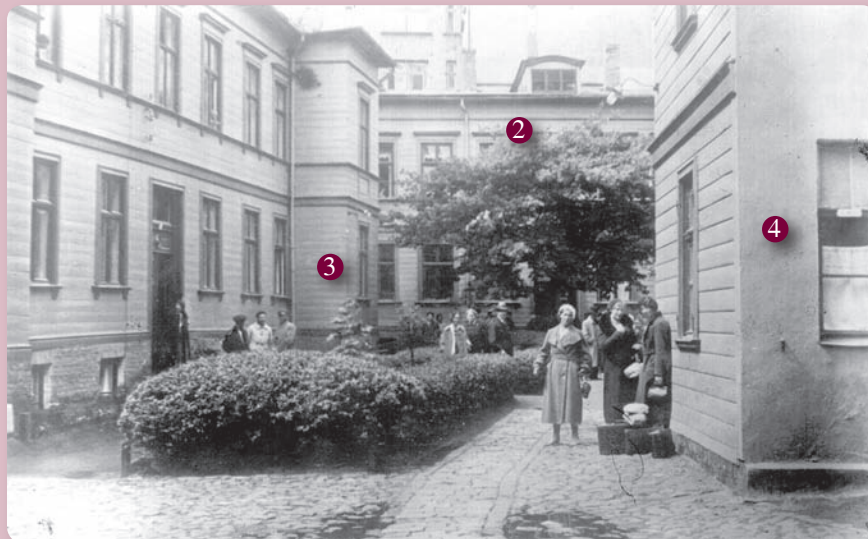
Nama kopējā platība tobrīd bija 414 m². No tiem lielā augšējā zāle 192 m², mazā apakšējā 91 m². Kādreiz tur pulcējusies vācu draudze, vēlāk krievu draudze. Skolotāju istabas 44, 75, 16 un 17,5 m². Garderobe 46 m².

Draudzes īpašumu Padomju vara atņēma 1949. gada otrajā pusē un iekārtoja tur Dzeržinska vārdā nosaukto karavīru kultūras namu. Tajā veica gan pārbūves, gan piebūves. Pārveidota lielā zāle, nojaukts balkons virs katedras, aiztaisīti logi, aizbūvēta izeja uz Baznīcas ielu, namam uzcelta piebūve. Sākumā aprakstītās koka mājas nojauktas, iekārtots auto stāvlaukums.

Gadi pagājuši. Palikušas vien atmiņas un veiktais darbs. Par šo darbu atcerēsimies citu reizi.

90. gadu sākumā zīmēta shēma.

Skats uz pagalmu no Brīvības ielas

Aidis Tomsons,
žurnālists.

Par Sužu zemi

Vēl pagājušā gada rudenī vienā no AV solījām plašāk informēt par to, kas noticis ar daudziem adventistiem labi zināmo īpašumu Sužos, kur savulaik Adventistu Baznīcai piederēja 100 ha liels īpašums. Pildām tagad iepriekš doto solījumu un sākam publicēt informāciju, kuru sagatavojuši Latvijas Draudžu savienība. Pieļaujam, ka tā var radīt jautājumus, kurus centīsimies turpināt skaidrot.

Īpašumtiesību atjaunošana

AV jau bija informācija par to, kā pagājušā gadsimta 20. gados Adventistu draudžu rīcībā nonāca īpašums Sužos. 1992. gada 8. aprīlī Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienība /jeb Draudze/ vērsās Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas Izpilddirekcijā ar lūgumu atjaunot īpašuma tiesības uz zemi “Sužu muiža”/“Zuši”/ ar kopējo platību 100,4 ha, norādot, ka īpašumtiesības apliecina daudzi arhīva dokumenti. 1994. gadā 23. septembrī Vidzemes priekšpilsētas Zemes komisija atzina Savienības īpašumtiesības uz visiem 100,4 ha “Sužu muižas” zemes un pieņēma lēmumus par īpašumtiesību atjaunošanu.

Tā kā zemes gabali bija sadalīti, pat dažādās piederības teritorijās (daļa Rīgas pilsētā, daļa Garkalnes pagastā), tālākais lēmumu pieņemšanas process bija sadrumstalots:

1. Ar Garkalnes pagasta Zemes komisijas 1994. gada 24. marta lēmuma protokolu Nr. 18 atjaunotas īpašumtiesības uz gandrīz 13 ha.
2. Ar Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1997. gada 20. februāra lēmumu Nr. 7/60 – 26 ha.
3. Ar Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1997. gada 20. februāra lēmumu nr. 7/61

– 45 ha un vēl 9 ha.

Tādejādi īpašuma tiesības reāli tika atjaunotas uz 93,3 ha zemes īpašuma nevis uz visu, kā tika lūgts. Ņemot vērā to, ka zemes pieprasījums saskaņā ar iesniegtajiem dokumentiem bija 100,4 ha, nepamatoti nebija atjaunotas īpašuma tiesības uz 7,08 ha pieprasītās zemes.

Pārņemot lietas no Draudzes pilnvarnieka Jura Remesa, tika konstatēts, ka :

- 1) nav atjaunotas īpašuma tiesības uz visu īpašumu;
- 2) ne visi zemes gabali, uz kuriem atjaunotas īpašuma tiesības, atbilst vēsturiskajām platībām;
- 3) neatgūtais zemes gabals “Sužu muiža” 7,08 ha platībā atradās Rīgā, Jaunciema gatvē 79;
- 4) Zemes komisijas lēmumos un sagatavotajos dokumentos ir virkne juridisku pretrunu, tajā skaitā par faktu, kādā platībā būtu atjaunojamas īpašuma tiesības Rīgas pilsētā un kādā Garkalnes pagastā.

Par augstākminētajām problēmām Juris Remess Draudzi nebija informējis.

Neskatoties uz nepilnīgu dokumentālo bāzi, pieminētā zemes gabala 7,08 ha piederību Draudzei apliecināja arī vairāki Draudzes vecbiedri un

vēsturiskās fotogrāfijas.

Ņemot vērā radušos situāciju, Draudze ir veikusi juridisko procedūru īpašuma tiesību atjaunošanai. Tā kā ne Zemes komisija, ne Privatizācijas aģentūra neatjaunoja Draudzes īpašuma tiesības, šobrīd notiek tiesvedība par īpašuma tiesību atjaunošanu.

Turklāt ņemot vērā, ka, atjaunojot īpašuma tiesības, daļu no Draudzes pieprasītās zemes aizņem cilvēkiem dārzkopības vajadzībām piešķirtā zeme, Draudze tika iekļauta neapmierināto zemes pieprasījumu reģistrā ar platību 29,6 ha. Draudzei bija tiesības likumā noteiktajā kārtībā saņemt gandrīz 30 ha platībai atbilstošu, līdzvērtīgu zemes gabalu citā vietā vai kompensāciju. Šobrīd notiek procedūra līdzvērtīga zemes gabala saņemšanai.

Darījumi ar zemi un tiesvedības

Darījumi ar Valteru Ezeriņu

1998. gada 11. februārī starp Draudzi kā Pārdevēju un ASV reģistrētu akciju sabiedrību *North Investment Funds Corporation Inc.*, kuru pārstāvēja Valters Ezeriņš, kā Pircēju tika noslēgts Priekšlīgums nekustamā īpašuma pirkuma līgumam, saskaņā ar kuru Draudze apņēmas pārdot 3 zemes

gabalus 45, 26 un 9 hektāru platībā. Vēl pēc 12 dienām starp abām pusēm tika noslēgts līgums, ar kuru Draudze daļu zemi aizdod kā bezprocentu aizdevumu 840 tūkstoš ASV dolāru apmērā – lai pircējs zemi varētu iegādāties uz nomaksu – samaksājot 5 gadu laikā. Bet zemes gabals, kurš bija 45 ha liels, tika sadalīts vēl četrās daļās. Kā aizdevums tika noformēti 4 zemes gabali – sākumā minētie 26 un 9 hektāru lielie, kā arī vēl divi 28 un 2,3 hektārus lieli, kas ir divas daļas no 45 hektāriem.

Aizdevums tika noformēts uz divām personām. 28 un 2,3 hektāru lielie zemes gabali tika noformēti uz Valtera Ezeriņa vārda. Bet 26 un 9 hektāri uz Ināras Kapitonovas vārda. Katram viņiem bija savs aizdevuma atmaksas grafiks. Vēlāk, 1998. gada martā, starp Draudzi un abiem tika noslēgti pirkšanas- pārdošanas līgumi, ar kuriem viņiem šī zeme tika pārdota.

Tiklīdz līgumi tika noslēgti, Valters Ezeriņš, kurš bija minētās ASV sabiedrības direktors un pārstāvis, no kontaktiem sāka izvairīties un naudu nemaksāja. Vēlāk izrādījās, ka līgumā, ko draudze ar abiem zemes pircējiem bija parakstījusi, bija ierakstīts teikums – “Pārdevēja paraksts uz šī Līguma apliecina to, ka norēķini ar Pārdevēju par šo pirkumu veikti pilnā apjomā, saskaņā ar šo vienošanos”. Šis teikums tika izmantots, lai apkrāptu Draudzi, neveicot nekādus maksājumus par izkrāptajiem īpašumiem.

Sākotnēji tika meklēti kontakti ar Valteru Ezeriņu un saņemti solījumi viņa un *North Investment Funds Corporation* vārdā, ka radusies situācija tiks atrisināta. Viņš solīja sameklēt citus pircējus, kas varētu iegādāties atsavinātos īpašumus un tie savukārt norēķinātos ar Draudzi. Bet vēlāk noskaidrojās, ka Ezeriņš iespējamiem pircējiem piedāvā arī zemes gabalus, kas nemaz viņam nebija pārdoti. Kā jau iepriekš rakstīts, 45 hektāri bija sadalīti 4 daļās, no kuriem divas bija norakstītas uz V. Ezeriņa vārda, bet vēl divi zemes gabali 10 hektāru un 4,5 hektāru platībā piederēja Draudzei. Taču viņš kā starpnieks jau noslēdza priekšlīgumu ar SIA „Investa lauks”, kurš no Draudzes neatkarīgu iemeslu dēļ arī netika pildīts.

Lai glābtu situāciju, ar Ināru Kapitonovu 1998. gada 10. decembrī Draudzei izdevās parakstīt Vienošanos, ka pirkuma līgumi ar viņu tiek laužti. Tika parakstīti arī nostiprinājuma

līgumi un nekustamie īpašumi reģistrēti atpakaļ uz Draudzes vārda. Bet gan Valters Ezeriņš, gan viņa pārstāvētā *North Investment Funds Corporation* no tālākiem kontaktiem izvairījās, un vēlāk Draudze uzzināja, ka nekustamie īpašumi pārdoti tālāk trešajām personām, nekādus norēķinus ar Draudzi neveicot.

1999. gada 19. janvārī Draudžu savienība vērsās tiesā pret ASV kompāniju *North Investment Funds Corporation Inc* par visu līgumu laušanu. Draudze uzskatīja, ka tika manipulēts ar Draudžu savienības prezidenta pieredzes trūkumu šādu darījumu slēgšanā, jo naudu Draudžu savienība nav saņēmusi ne pēc viena no līgumiem. Diemžēl tiesas spriedums stājies spēkā – prasība noraidīta – tiesa norādījusi, ka nav pierādījumu, ka Draudze naudu nav saņēmusi (līgumos ietverts rakstisks apliecinājums, ka samaksa ir izdarīta).

Tiesvedības turpinās

1999. gada 24. maijā SIA „Investa Lauks” vērsās tiesā pret Valteru Jāni Ezeriņu, Ināru Kapitonovu un Draudžu savienību par iepriekš minētā priekšlīguma laušanu un zaudējumu atlīdzību 25 tūkstoš latu apmērā. V. Ezeriņš bija noslēdzis priekšlīgumu, solot, ka viņš, Ināra Kapitonova un Draudze pārdos uzņēmumam 5 nekustamos īpašumus (divus no V. Ezeriņa, divus no I. Kapitonovas, kuri visi tika Draudžu savienībai atsavināti šobrīd apstrīdēto prettiesisko darījumu dēļ, vienu no Draudžu savienības. No Draudžu savienības puses apstrīdēto līgumu uz pilnvaras pamata bija parakstījis Valters Ezeriņš). Priekšlīgumā bijusi paredzēta “garantijas summa” paredzēto pirkuma darījumu izpildes nodrošināšanai – V. Ezeriņam – LVL 7500, Draudžu savienībai – LVL 7500, I. Kapitonovai – LVL 2500. Prasība celta, jo Valters Ezeriņš, pārkāpjot priekšlīguma nosacījumus, bija pārdevis īpašumus vēl tālāk Andrim Lauciņam. Tiesas spriedums stājies spēkā – No V. Ezeriņa piedzīti LVL 15 000 un valsts nodeva, no I. Kapitonovas – LVL 2500 un valsts nodeva, pret Draudžu savienību prasība atstāta bez izskatīšanas.

Savukārt 2002. gada 31. oktobrī tiesā pret Draudžu savienību jau vērsās Valters Ezeriņš, prasot piedzīt 36 tūkstoš latu, jo Draudžu savienība savulaik ar viņu bija noslēgusi starpniecības lī-

gumu, kurā teikts, ka Draudze bez V. Ezeriņa klātbūtnes un atļaujas nedrīkst veikt nekādas pārrunas, slēgt vienošanos un līgumus par draudzes īpašumiem, taču pārkāpusi šo nosacījumu. Pieprasītā summa tika traktēta kā līgumsods. Spēkā stājies Rīgas Starptautiskās šķīrējtiesas spriedums – no Draudžu savienības piedzīta daļa no prasītās summas 20 tūkstoš latu, jo izdevās apstrīdēt līgumsoda aprēķina pamatotību.

Nevarēdams pārdzīvot, ka Draudzei izdevies panākt vienošanos ar Ināru Kapitonovu un atgriezt divus no izkrāptajiem īpašumiem, 2005. gada 16. martā Valters Ezeriņš vērsās tiesā pret Savienību par parāda un nokavējuma procentu piedziņu ar prasības summu 178 tūkstoš latu. Prasības pamatojums – I. Kapitonova ar 1998. gada 10. decembra vienošanos esot gan Draudžu savienībai atgriežusi īpašumus, bet neesot no Draudžu savienības saņēmusi atpakaļ samaksāto naudu. Viņa parādu cedējusi (pārdevusi tālāk) Valteram Ezeriņam, kurš cēlis prasību tiesā. Pirmās instances tiesa apmierināja Valtera Ezeriņa prasību, atsaucoties uz līgumos ietverto rakstisko apliecinājumu, ka samaksa ir izdarīta. Draudžu savienība paralēli civilīetai vērsās policijā ar iesniegumu par noziedzīgām darbībām, izkrāpjot Draudžu savienības īpašumus. Tika ierosināta krimināllieta pēc Krimināllikuma 177. panta 3. daļas (krāpšana lielos apmēros) un 299. panta (apzināti nepatiesas informācijas sniegšana notāram). Apelācijas instances tiesa prasību noraidīja, un Senāts 2007. gada 23. maijā (pilns spriedums 6. jūnijā) atstāja negrozītu Augstākās tiesas spriedumu un noraidīja Ezeriņa kasācijas sūdzību. Spriedums nav pārsūdzams un stājies spēkā tā pasludināšanas brīdī. Tādējādi Ezeriņš naudu neieguva.

Bez minētās krimināllietas Draudze 2006. gada martā vērsās arī tiesā ar prasību pret *North Investment Funds Corporation Inc*, Valteru Ezeriņu un tālākajiem īpašuma ieguvējiem Andri Lauciņu, Intu Veiguli un SIA Peltes īpašumi, prasot anulēt iepriekšējos darījumus un atgriezt īpašuma tiesības Draudžu savienībai. Draudze uzskata, ka tai īpašumi atsavināti prettiesisku darījumu rezultātā. Šajā lietā tiesvedība turpinās.

Turpinājums nākošajā numurā.

Māris Debners;
LDS palīgmācītājs.

Jēzus Kristus ir dzīvs un darbojas!

Pēdējo 2000 gadu laikā ziņu aģentūras pasaulei nav piedāvājušas nozīmīgāku vēsti par to, ko ik pavasari no jauna uzsvērti un svinīgi pasludina dažādu konfesiju kristieši – “ka Kristus ir miris par mūsu grēkiem pēc Rakstiem un ka Viņš aprakts un trešajā dienā augšāmcēlies pēc Rakstiem.”

Redz, kā laiks skrien! Nupat bija Ziemassvētku tēmai veltīts Adventes Vēstu izdevums, bet te jau arī Lieldienas klāt. Zinu, ne visiem, tomēr daudziem mūsu sabiedrībā Lieldienas ir nozīmīgi svētki. Senāk domāju, ka Lieldienas ir Lieldienas. Nu, viena īpaša Liela diena gadā. Bet ar laiku uzzināju mulsinošu faktu: patiesībā nav vis viena lielā diena, pat ne divas, bet ir daudz Lieldienu, kas atšķiras gan datuma, gan satura ziņā. Pēc maniem novērojumiem, četras galvenās Latvijā svinētās Lieldienas ir šādas: latviešu (“pagānu”) Lieldienas, ebreju Lieldienas (Pesah vai Pashā), katoliskās (rietumu tradīcijas, kurai seko arī vairums protestantu) Lieldienas un pareizticīgo (austrumu tradīcijas) Lieldienas. Un dabīgi, katra no grupām uzskata, ka vispareizākais ir tieši viņu Lieldienu datums, saturs un ceremonijas. (Informācija par Lieldienu datumu atšķirībām internetā - <http://www.starsspace.lv/public/26985.html>) Kuras no Lieldienām katrs svin vai nesvin nevienas, tas lai paliek uz katra paša sirdsapziņas, galu galā arī Bībelē

ir teikts: “Dažs ievēro vienu dienu vairāk par otru, dažs turpretim visas dienas tur vienādas: ikviens lai pilnīgi turas savā pārliecībā!” (Rom 14:5) Tomēr vienu gan jāatzīst: pēdējo 2000 gadu laikā ziņu aģentūras pasaulei nav piedāvājušas nozīmīgāku vēsti par to, ko ik pavasari no jauna uzsvērti un svinīgi pasludina dažādu konfesiju kristieši – “ka Kristus ir miris par mūsu grēkiem pēc Rakstiem un ka Viņš aprakts un trešajā dienā augšāmcēlies pēc Rakstiem.” (1Kor 15:3-4) Viņš nav miris, lai paliktu kapā; Viņš ir miris un augšāmcēlies! Viņš ir augšāmcēlies ne tādēļ, lai sēdētu Debesu tronī un baudītu pielūgsmi. Viņš nav augšāmcēlies tādēļ, lai dotos pēc iespējas tālāk no planētas Zeme un atpūstos pēc tur paveiktās grūtās misijas.

Kristus ir dzīvs

Kristus ir augšāmcēlies un dzīvs, un darbojas. Viņš neteica, redzi, Es atcerēšos jūs ik dienas līdz pasaules galam. Viņš neteica, Es domāšu par jums ik dienas līdz pasaules galam. Viņš teica:

“Redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam.” (Mt 28:20) Tavs Glābējs ir augšāmcēlies. Viņš ir dzīvs. Un, ja tu izvēlies būt ar Viņu, Viņš ir ar tevi!

Kristus ir dzīvs un darbojas savā Vārdā, Svētajos Rakstos, atklājoties tev, uzrunājot tevi un sniedzot tev cerību. Viņš ir dzīvs un darbojas savā Svētajā Garā, tevi pārliecinot un brīdinot, vadot un aizstāvēd, audzinot un apdāvinot. Kristus ir dzīvs un darbojas, tavas taisnības skrandas nomainot ar Viņa taisnības balto tērpu. Kristus ir dzīvs un darbojas, uzņemot uz sevi pret Dievu un Viņa bērniem ļaunu neticību un īsprātībā izkliegtos apvainojumus un izsmieklu.

Kristus ir dzīvs un priecājas kopā ar tevi, kad tev klājas labi un tu gūsti panākumus. Kristus ir dzīvs un darbojas, gādājot, lai globālajā krīzē tava maize un ūdens neizsīktu. Kristus ir dzīvs un darbojas, spēcinošs ciešanās un dziedinot slimībās. Izlasi blakus lappusē Lailas liecību! Kristus ir dzīvs un darbojas! Lai pateicība un slava

Viņam!

Kad Dieva bērna gājums stāj šīs zemes dzīves pēdējā pieturā, Kristus ir dzīvs un darbojas, apstiprinot dārgo augšāmcelšanās un mūžības apsolījumu.

Kāpēc Kristus Jēzus to visu dara? Tāpēc, ka Viņš ir mūsu, grēcinieku, Draugs.

Kristus darbojas

Kristus ir dzīvs un darbojas savā draudzē. Kur divi vai trīs ir sapulcējušies Viņa vārdā, Kristus ir dzīvs un darbojas viņu vidū, nesot garīgu spēku un sadraudzību. Kur Viņa mācekļi aiz veca niķa joprojām plūcas, kurš no viņiem lielākais un kura uzskats pareizākais, Kristus ir dzīvs un darbojas, pūloties atgādināt, ka īstais pareizums ir lēnprātība un patiesais lielums – kalpošana.

Kristus ir dzīvs un darbojas Bībeles studiju klasē, palīdzot iepazīt Dieva ceļus un staigāt tos kopā ar Viņu. Kristus ir dzīvs un darbojas veselīga dzīvesveida klubīšos, mācot gūt no dzīves vislabāko. Kristus ir dzīvs un darbojas evaņģelizācijas pasākumos, iepazīstinot ar sevi tos, kuru sirds alkst pēc dievišķa Drauga. Kristus ir dzīvs un darbojas garīgās mūzikas vakaros, liekot mūziķu un klausītāju dvēselēs vibrēt mūžības ilgu un pateicības pārdzīvojumam. Un kur vien Viņa ļaudis nesavtīgi sniedz palīdzīgu roku savu līdzcilvēku vajadzībās, vari būt drošs – tur darbojas dzīvais Kristus.

Kristus mūsos

Nesen uzklauzīju svētrunu. Runātājs, pats to nezinot, tik skaidri un personīgi pateica to, kas bija vajadzīgs tieši man. Es sapratu, ka Kristus ir dzīvs un darbojas viņā. Kristus ir dzīvs un darbojas cilvēkā, kurš tev ne tikai pieklājīgi pajautā, kā klājas, bet arī labprāt uzklausu tavu atbildi. Kristus ir dzīvs un darbojas cilvēkā, kurš ne tikai tev smaida, bet palīdz tev atzīt arī tavas kļūdas.

Kristus ir dzīvs un darbojas savā bērnā, kas dienu no dienas klusi un uzticīgi ar savām rokām veic vienkāršu, bet sabiedrībai vajadzīgu darbu.

Manas darbdienas lielākoties paiet pie datora – lasot un rakstot. Esmu pārliecinājies, ka bieži vien arī Kristus izmanto šo ierīci. Tomēr Viņš nedzīvo un nedarbojas datorā. Viņš ir dzīvs un darbojas manī.

Vai tevī Kristus Jēzus ir dzīvs un darbojas?

Dievs arī šodien dara brīnumus

Laila Možeiko,

no Ezeres draudzes.

To, ko tagad rakstu, man vajadzēja pastāstīt jau senāk. Tāpēc lūdzu Dievam piedošanu, ka neesmu to izdarījusi.

Biju mūsu draudzes locekle, kad saslimu ar astmu. Pati biju vainīga, jo laicīgi neizārstēju klepu. Domāju – pāries, bet nekā. Aizgāja tik tālu, ka sāka trūkt elpa, un ārsti atzina, ka man ir astma. Man izrakstīja inhalatorus, kuri bija jālieto katru dienu, un teica, ka ar šo slimību jāsadzīvo. Sākumā neuztvēru to traģiski. Bet gāja laiks, un ar katru dienu vairāk iepazinu, cik šī slimība ir briesmīga. Es nemācēju ar to sadzīvot. Ik pa laikam gulēju slimnīcā. No savas puses darīju ko varēju. Dzēru tējas, sulas, gavēju, izskrēju dažādus ārstus, aizbraucu uz slaveno sanatoriju Krimā, kur ar labiem panākumiem ārstē šādus slimniekus. Taču nelīdzēja nekas – mans stāvoklis ar katru gadu tikai pasliktinājās. Sāku kristies svarā. Apkārtējie cilvēki to iztulkoja tā, ka tas ir no gaļas neēšanas. Fiziski nevarēju gandrīz neko padarīt. Vienmēr mani mocīja klepus. Cik neesmu raudājusi, lūgusi Dievu, lai Viņš mani dziedina, kliegusi un vairāk par visu pārdzīvojusi, ka ar savu izskatu un slimošanu apkaunoju Viņu.

Pa šiem gadiem vairākas reizes esmu bijusi nāves priekšā saistībā ar astmu, bet vienmēr Kungs ir izglābis. Un brīžos, kad šķobījās mana ticība, Viņš mani stiprināja. Nereti izdarīju kļūdas, bet Jēzus tās vērsa par labu. Viņš mani vadīja soli pa solītim.

Es pieņēmu Bībelē atklātos 8 veselības principus un sāku dzīvot pēc tiem. Sāku ēst kārtīgas brokastis un vieglas vakariņas, dzēru ūdeni pietiekošā daudzumā, gāju pastaigāties. No savas ēdienkartes izsvītroju arī pienu un olas, par ko nelielā šokā bija visi pazīstamie. Viņi domāja, ka es vispār nokritīšu no kājām. Bet es biju sajūsmā par savu jauno dzīves veidu. Man likās, ka visu tagad daru pēc Dieva prāta, un Dievs mani dziedinās. Balstījos uz apsolījumu, kas rakstīts 2Moz. 15:26. Es „sapņoju”, kā tas būs, kad Dievs mani dziedinās, un cik es būšu laimīga, bet gāja mēneši, un nekas nenotika. Biju nesaprašānā, vīlusies, sātans uzbruka ar šaubām, ko

Dieva spēkā tomēr pārvarēju. Es teicu sev: lai vai kā, atpakaļ tomēr neiešu, es turpināšu šo iesākto ceļu.

Nokļuvu atkal slimnīcā. Kamēr man „gāza” iekšā hormonu preparātus, jutos brīnišķīgi. Man bija spēks, enerģija, netrūka elpas un nebija klepus. Iznākusi no slimnīcas, kādu laiku vēl lietoju zāles, bet, kad beidzu tās lietot, viss sākās no gala. Manu sirdi pildīja rūgtums – vai tiešām visu atlikušo mūžu es to vien tik darīšu, kā cīnīšos ar šo slimību? Zemojos lūgšanā un izkratīju visu savu sirdi Viņa priekšā. Lūgšanu noslēdzu ar vārdiem: ”Kā būs, tā būs. Tu esi bijis ar mani līdz šim, gan jau Tu būsi mans palīgs arī uz priekšu.” Es tagad nelūdzu dziedināšanu, tikai visu noliku Dieva rokās. Piecēlusies no lūgšanas, darīju tālāk ikdienas mājas darbus un vairs par to nedomāju. Tikai pēc kāda laika ievēroju, ka man vairs netrūkst elpa, nav klepus un nav jāpūš „pūšamie”. No sākuma nesapratu – varbūt tas viss tik tāpat. Bet nē, sāku pie sevis nojaust, ka pat jutos citādāk. Es jutos kā vesels cilvēks! Nevarēju tam noticēt, un arī mani ģimenes locekļi baidījās tam noticēt. Tad es izdomāju, ka mēģināšu skriet. Ja varēšu paskriet (ko agrāk vispār nevarēju, jo uzreiz trūka elpa), tad Dievs mani ir dziedinājis. Un es skrēju... un elpoju brīvi, no laimes lēkāju un saucu: „Es esmu vesela!” Nekad neaizmirsīšu šos laimes brīžus. Kungs mani dziedināja. Ne tad, kad es to gribēju, bet kad Viņš to gribēja. Viņam ir savs zināms laiks. Ārsti man teica, ka astma nav ārstējama, bet Dievs mani redzēja starp miljoniem cilvēku un par mani iežēlojās. Dievs parādīja, ka Viņam nekas nav neiespējams, ka Viņš ir tāds pats kā toreiz, kad dzīvoja uz Zemes starp cilvēku bērniem un dziedināja viņu kaites.

Esmu Jēzum bezgala pateicīga. 7 gadus es biju slima. Tagad atskatoties saprotu, ka šie gadi nav bijuši veltīgi. Vēl tikai piebildīšu, ka es pamazām ņemos svarā un joprojām esmu sajūsmā par veselīgo dzīvesveidu, kas kādreiz man likās dzīvē neizpildāms. Manas sirds ilgošanās ir – kaut es varētu pagodināt Jēzu, kas mani ir mīlējis un ar savām asinīm atsvabinājis. Viņam vienam lai ir slava un vara mūžu mūžos!

Mēs domājam un ticam atšķirīgi

Jaunieši arī citās draudzēs ļoti aktīvi darbojas un dzirdam daudzus aicinājumus uz dažādiem pasākumiem - IMG, jauniešu dienas, slavēšana, nometnes.. Kāda ir jauniešu pieredze, ņemot dalību šādos pasākumos? Ieklausīsimies pieredzējuša cilvēka sniegtajos padomos!

Diāna Zelča,

(17) skolniece

Esmu piedalījusies daudzos dažādu konfesiju pārstāvju kopīgi veidotos pasākumos. Ko tas man ir devis? Lai gan es ticu Dievam un mēģinu Viņu izprast jau gadiem, lai cik dīvaini nebūtu, bet “lielā, patiesā atgriešanās”, lūzuma

mirklis, kas man lika uz ticību, Dievu un sevi paraudzīties pilnīgi citādi, man bija tieši starpkonfesionālā nometnē. Citādā vidē, vietā, kur visapkārt nebija jau kopš bērnības pazīstami draugi, kur Dievam radās iespēja mani “izcelt no ierastās, ērtās kastītes” un likt apdomāt savu dzīvi – to, kā līdz šim esmu dzīvojusi – un sadzirdēt Viņa aicinājumu sākt jaunu. Tieši tajā brīdī man radās pretīgums pret remdenību, kurā visu šo laiku biju dzīvojusi, un ieraudzīju, ka Dievs grib man būt personīgs Draugs un piedalīties it visā, ko es daru, nevis tikai formālas attiecības.

Vai mums to vajadzētu darīt? Pēc savas pieredzes es varu teikt, ka reizēm ir vērts pārkāpt saviem stereotipiem un bailēm, ka ir pasākumi, kurus tiešām ir vērts apmeklēt, kuri tev var tikai palīdzēt ieraudzīt Dievu no cita, ne tik ierasta redzeslauka, un bieži pat ļauj apzināties, ka citās draudzēs diemžēl pēc Dieva tiecas vairāk nekā mūsējā. Un tomēr uzskatu, ka, dodoties uz kādu starpkonfesionālu pasākumu, vispirms noteikti ir jālūdz pēc Dieva vadības un apsardzības, lai nesapiņķerētos tik dažādajos viedokļos par šo “vienu patiesību”, kas katram izrādās sava. Jāatzīst, ka ne visos šāda veida pasākumos viss notiek ar Dieva vadību. Ja nejutī Dieva aicinājumu apmeklēt, labāk to nedarīt. Un tomēr, katrs pasākums ir jāizvērtē atsevišķi. Nevar skaidri un gaiši pateikt par visiem- neapmeklēt. Ir arī ļoti vērtīgi pasākumi. Lūdziet Dievam pēc atbildes- vai doties, vai nē.

Agris Janišauskis,

(20)

Personīgi neatbalstu un uzskatu, ka mums nevajadzētu piedalīties citu rīkotos pasākumos. Pats neesmu piedalījies. Iespējams, ka tā uzskatu, jo manā ģimenē ir tāda nostāja. Arī E.Vaitas rakstos to varam lasīt (protams,

ka pirmajā vietā jāskata Bībele, E. Vaita ir tikai palīgs, lai varam labāk izprast, ko Dievs vēlas mums teikt).

Pirmkārt, dodoties uz šādu pasākumu, Tev jābūt stingrai pārliecībai, kā arī labi jāpārzina Bībele, jo pretējā gadījumā Tev būs grūti pastāvēt, un vari nonākt situācijā, kad nebūs ko atbildēt. Pārsvārā šādus starpkonfesiju pasākumus veido VIENA konfesija, tātad nebūs iespēja plaši izteikties un paust savus uzskatus; iniciatīva un vadība būs viņu rokās. Pēc manām domām, tas lielu svētību nenestu, jo padomāsim šādi – katrs tur ierodas ar savu pārliecību, ar savas konfesijas doktrīnām, un maz ticams, ka izmainīsi viņu uzskatus, vismaz manus neizmainītu, es paliktu uzticīgs savai pārliecībai. Drīzāk gan var veidoties negatīvas attiecības (strīdīgi jautājumi u.c.), mums ir svarīgi arvien vairāk cilvēku vērst pie Dieva, tātad šī nav tā vieta, kur zvejot.

Gatis Zariņš,

(17) skolnieks

Neatceros tādu pasākumu, kurā būtu bijušas pārstāvētas vairākas konfesijas, bet nenoliedzu, ka esmu bijis tādā. Par ticību jaukšanu neesmu īpaši priecīgs, jo mums katram ir savi uzskati, tāpēc arī dodamies sestdienās uz savu

baznīcu, lai slavētu Dievu.

Edgars Dūmiņš,

students, Rīgas 5. draudze.

Esmu piedalījies divos salīdzinoši lielos pasākumos Latvijā, kuros piedalījās simts un vairāk dalībnieku, kurus nebija organizējuši adventisti. Pirmais ir organizācijas „Īsta Mīlestība Gaida” piektā ikgadējā nometne Ogrē,

bet otrs „Līgo Usmā”, ko organizēja LELB jaunieši.

Varu droši teikt, ka tajā laikā, kad piedalījies šajos pasākumos (pirms nepilniem diviem gadiem, kad vēl nesen tikai biju ienācis adventistu draudzē), jutu vienotību un labu sadarbību dalībnieku starā bez jebkādiem konfesionālajiem strīdiem vai antagonijas pazīmēm. Guvu daudz pozitīvu piedzīvojumu un labas atmiņas līdz pat šai dienai, ko atceros ar prieku.

Vai mums to vajadzētu darīt? Man šķiet, ka jāvērtē pasākumu raksturs. Ja tie ir sociāla, nevis doktrināla rakstura pasākumi, kas vērsti uz sadarbību kopīga mērķa sasniegšanai un nav pretrunā ar adventistu mācību (piemēram, sensitīvie jautājumi par sabatu, kas var izraisīt strīdus u.c.), tad uzskatu, ka piedalīties šādos pasākumos var, pat iesaku (piemēram, ĪMG nometni). Tomēr katrs gadījums jāvērtē atsevišķi, un izteikti ekumēniski, manuprāt, mēs nedrīkstam kļūt, jo nedrīkstam zaudēt modrību (1Kor. 16:13).

Eksperta viedoklis

Andrejs Āriņš,

mācītājs.

Šajā pasaulē pavisam labu un pavisam sliktu lietu ir ļoti maz. Kristieša pamatuzdevums ir iepazīt Jēzu Kristu kā savu personīgo Pestītāju.

Kristus dzīvoja ar saviem mācekļiem

– tas nozīmēja daudz vairāk nekā dziedāt vienādas dziesmas, lūgt vienādas lūgšanas, piedalīties vienos un tajos pašos iestādījumos un pulcēties kopīgos dievkalpojumos; tas nozīmēja pilnīgu savstarpēju dalīšanos dzīvē un visā, kas pieder – praktiskā mīlestības izpausme runā daudz vairāk!

Apgalvojums, ka draudze ir reliģiskais geto, atdalīta no pasaules, kur galvenokārt rūpējas par savas mācības un morāles tīrību, uzskatot sevi par īpašu Dieva labvēlības un svētības objektu, kur iesaistīšanos pasaules sociālajā procesā uzskata kā neuzticību, arī neatbilst pirmkristiešu draudzes modelim.

Otrs viedoklis – Dievs mīl visu pasauli, ne tikai draudzes, Viņš ļauj pasaulei noteikt dienas kārtību, tādēļ “es eju tur, kur man patīk!” – arī neatbilst pirmkristiešu draudzes modelim. Kad pievienojamies Kristum, pievienojamies arī draudzei, tā nav ēka, ne institūcija, ne organizācija, bet Dieva tauta. Piederot Kristum, piederam viens otram, esam kā brāļi un māsas kopā saistīti visā mūžībā.

Bībeliskie kristieši ir tie kristieši, kuriem ir izveidojušās patiesas attiecības ar Jēzu Kristu caur Bībeles izpēti, lūgšanām un dzīvi, orientētu kalpošanā. Pēc 500 respondentu (no dažādām kristiešu konfesijām) aptaujas datiem, savu draudzi izvēlas pēc dzīves vietas 10%, pēc vecāku ieteikuma 12%, pēc mācītāja sprediķa, emocijām 15%, pēc tēvu tradīcijām 17%, pēc mācītāja sakramenta 21% un pēc Bībeles pirmkristiešu draudzes modeļa tikai 25% kristieši. Tas nozīmē, ka daudzu

kristiešu piederība draudzei nav pamatota Bībelē.

Lai piedalītos citādi domājošu kristiešu pasākumos, vispirms vajadzētu veikt sagatavošanos kalpošanas darbam, apgūstot mūsu 28 ticības punktus, kuri bāzējas uz Bībeli “...sasniedzot vienotību Dieva Dēla ticībā un atziņā, lai izaugtu no mazgadīga bērna statusa līdz vīra briedumam, lai mūs šurp un turp nesvaidītu dažādi mācību vēji.” (Efez. 4:12-14)

Šāda veida pasākumiem vajadzētu būt organizētiem un saskaņotiem ar draudzes vadību. Svarīgi ir motīvi, kādēļ mēs tur dodamies. Vai vēlamies un varam liecināt par jau esošo pieredzi attiecībās ar Jēzu Kristu kā Draugu citādi domājošiem kristiešiem?

Šādos starpkonfesionālos pasākumos mēs varam iegūt jaunus draugus, jaunu pieredzi un varam pieaugt ticībā un Bībeles zināšanās, pieaugt no „mazgadīga bērna līdz pilngadīgam” kristietim. Bet, ja esam nestabili attiecībās ar Jēzu Kristu un Bībeles zināšanās, tad dažādas mācības un tradīcijas mūs var “svaidīt” un pat “sasist, iznīcināt”.

PERSONĪBA: INTS MUKĀNS

Adventistu Rīgas 1. draudze, diakons, bibliotekāra palīgs

Nozīmīgākā rakstu vieta Bībelē:

Ikkatra rakstu vieta Dieva Vārdā ir būtiska, kad tā spēj mūs uzrunāt, vadīt, mierināt un svētīt. Daudzas atbildes uz sev būtiskajiem jautājumiem saņēmu apustuļa Pāvila vēstulē Titam 3:4-7.

Kā atradi un iepazīni Dievu?

Dieva aicinājumam atsaucos 1992.gadā evaņģēlista Džeikoba Mitlaidera kristīgā semināra laikā Rīgā, Kongresa namā. Patiesības pieņemšanā tālākais solis bija derības slēgšana ar mūsu Kungu, kristības Bolderājas ezerā. Tā noteikti ir svarīgākā un skaistākā diena manā mūžā! Pateicība Debesu Tēvam!

Mērķis, ko kopā ar Dievu vēlies sasniegt:

Vēlos aktīvāk atklāt Dieva glābjošo mīlestību manu tuvāko un savā dzīvē. Lai važas krīt un mēs kopā brīvi varam piedalīties Jēzus Kristus uzvaras gājienā! Ja šīs izsaukuma zīmes pārvērstos mazās liesmiņās mūsu sirdīs ticībā uz Jēzu un mēs spētu atstāt dievišķo godību, daudzi mūsu brāļi un māsas nāktu pie Patiesības!

Profesija, kuru nekad nevarētu nosaukt par savējo:

Jau izsenis nemīlu azartspēļu un izklaides jomu. Tādēļ no manis iznāktu slikts krupjē vai bārmenis. Žēl, bet pasaulīgi cilvēki nododas dažādām baudām un izpriecām, nespēj rast mieru un iepriecinājumu, iztukšo sevi un nokļūst vēl dziļākās atkarībās.

Kur dabā saskati Dieva klātbūtni?

Daba cilvēkam tika dota kā jauka, skaista mājvieta. Augstu kalnos, debesīs vai okeāna plašumos vienmēr nāk prātā domas par mūsu Radītāju, Viņa spēku, gudrību un mīlestību. Bet pavasarī uzlūkojot tikko mežā plaukušu sniegpulkstenīti, man sirdī vēl aizvien iezvanās zvārgulīši: Dievs dāvājis mums šo skaistumu, prieku!

*Sagatavoja Mārīte Lipska,
adventistu Latvijas draudžu savienības
bērnu nodaļas vadītāja.*

Sveicināti pirms Lieldienām!

Krū: „Mammīt, drīz jau klāt Lieldienas! Sāksies atkal lielā olu krāsošana.”

Krā: „Pastāti mums, kāpēc pasaulē svin šos svētkus?”

Mamma: „Ar olām gan šiem svētkiem nav nekā kopīga. Es jums, bērni, pastāstīšu kādu stāstu, kurš savā ziņā dos atbildi uz šo jautājumu. Nu, tad klausieties:

“Mājinieki bija pārsteiguši Teriju dzimšanas dienā, uzdāvinot viņam īstu, pūkainu cālīti. No tās dienas tie kļuva nešķirami. Terijs iemīlēja cālīti un pats rūpējās par to.

Pamazām cālītis izauga un kļuva par vistiņu. Dzeltenās pūciņas nomainīja baltas spalviņas. Terijs savu vistiņu nosauca par Baltītes kundzi. Abi kļuva lieli draugi. Kad zēns pasauca vistiņu un izbēra viņai domātos graudus, Baltītes kundze ātri steidzās pie viņa. Tik jauki bija noskatīties, kā vistiņa visur sekoja zēnam.

Vistiņa auga lielāka un sāka dēt olas. Terijs vecā grozā ielika salmus un iekārtoja savai vistiņai kūti ligzdu. Katru reizi, kad Baltītes kundze izdēja olu, viņa ar skaļu kladzināšanu pavēstīja šo notikumu.

Pienāca vasara. Labība auga lieliski, un solījās būt labs plaušanas laiks. Bet ar Baltītes kundzi šķita, ka kaut kas nav labi.

“Mamm, kas noticis manai vistiņai? Viņa vairs nedēj olas un tik bieži pazūd labības laukā.” Mamma smeļoties atbildēja: “Esi pacietīgs, Terij, gan redzēsi!”

Kas cits viņam atlika. Viņš turpināja rūpēties par vistiņu. Pagāja trīs nedēļas.

Tad kādu vakaru Terijs sajūsmā skrēja pāri pagalmam. “Mamm, mamm, skat!”

Baltīte iznāca no labības lauka, bet viņa nebija viena. Aiz viņas maršēja vesels bars sīku cālīšu. Labības laukā, kur bija klusāk un mierīgāk, Baltītes kundze bija izdējusi olas un perējusi. Tagad viņa lepni rādīja savus bērnīņus. Terijam tik ļoti patika viņa cālīšu ģimene! Nu bija vairāk par ko rūpēties.

Kādā dienā iegaudojās sirēnas. Bija izcēlies ugunsgrēks. Viss bija sauss un izkaltis, un uguns tika arī līdz labības laukam. Bija nodarīti lieli postījumi- raža bija iznīcināta. Beidzot tomēr izdevās apturēt uguns liesmas. Līdz pat vakaram Terijs neko nezināja par Baltīti un viņas cālīšiem. Cerams, ka viņi nebūs...- viņš pat nevēlējās domāt tālāk.

Zēns izgāja ārā un turpināja meklēt. Viņš sauca un sauca, bet Baltītes kundze neatsaucās.

Kas tad tas? Pie viņa kājām gulēja melns tīstoklis. Terijs vēlējās, lai viņa aizdomas neapstiprinātos, bet diemžēl tā bija taisnība. Baltītes kundze bija mirusi! Tā gulēja viņa priekšā. Uzmanīgi Terijs pakustināja viņas nedzīvo ķermeni. Tur... tur kaut kas kustējās!

Terijs neticēja savām acīm! Mazie, bezpalīdzīgie cālīši slēpās zem mirušās vistiņas. Kad viņi redzēja, ka briesmas jau garām, cālīši atsaucās Terijam. Tie čiepstēdami sekoja viņam uz pagalmu.

“Kā tas iespējams?” Terijs jautāja tētim. “Es tam nespēju noticēt!”

“Zini, dzīvnieki ir ļoti jūtīgi, un viņi pamana briesmas. Kad tuvojas uguns, cālīši metās pie savas mātes, lai viņa tos aizsargātu. Viņa būtu varējusi paspēt izbēgt no liesmām, bet cālīši vēl nē, jo ir tik maziņi. Baltītes kundze ļoti mīlēja savus cālīšus. Viņa izpleta savus spārnus pār viņiem un ļāva liesmām iet pāri. Vistiņa sevi ziedoja, lai viņas bērnīņi varētu dzīvot.”

“Jā, to viņa izdarīja. Man grūti tam noticēt,” Terijs apbrīnā grozīja galvu.

Tētis pārtrauca viņa domas. “Terij, ir Kāds, kurš Sevi ziedoja mūsu dēļ. Vai tu zini, par ko es runāju?”

Terijs pamāja. Viņš zināja.

Tētis turpināja:

“Jēzus Kristus ļoti cieta, kad Viņš Sevi ziedoja pie krusta. Viņš to darīja brīvprātīgi, Viņš apsedz mūs ar savu mīlestību, atdodams savu dzīvību, lai mēs varētu dzīvot mūžīgu dzīvi kopā ar Viņu. Terij, tā ir mīlestība.”

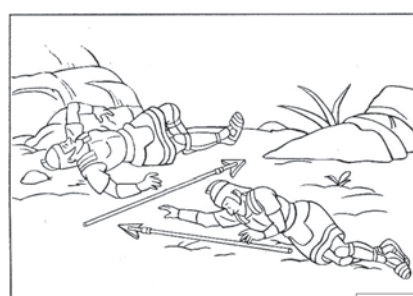
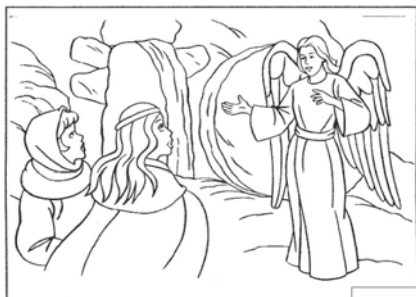
Mamma: „Lieldienas bija tas laiks, kad Jēzu piesita krustā cilvēku slikto darbu dēļ. Viņš varēja no tā izbēgt, tāpat kā vistiņa varēja izglābt pati savu dzīvību, bet tad mums nebūtu nekādu cerību uz izglābšanos, tāpat kā mazajiem cālīšiem. Kristus mīlestība ir patiesais Lieldienu svētku iemesls un jēga. Tāpēc Lieldienas svin visa pasaule.”

Krū: “Nu man ir skaidrs. Cik gan liela ir Jēzus mīlestība, ja Viņš nežēloja pat savu dzīvību cilvēku dēļ.”

Krā: „Tad jau tie ir Dieva mīlestības svētki. Īsta Debesu dāvana mums!”

Uzdevums

Atrodi Bībelē Mateja evaņģēlija 28:1-10. Iepazīsties ar Lieldienu notikumiem un pēc tam mēģini sanumurēt attēlus pareizā notikumu secībā. Tu vari attēlus arī izkrāsot un mēģināt izstāstīt stāstu pēc attēliem. Lai tev veicas!

Notikums

Kas notiek tavā draudzes bērnu dzīvē?

Tev arī ir iespēja pastāstīt par kādu interesantu notikumu, kā arī atsūtīt bildīti no pasākuma. Tu vari rakstīt vārniņām uz adresi:

Bērnu lappusītei (Adventes Vēstis)

Baznīcas iela 12a, Rīga LV- 1010.

Paldies tiem, kas ir jau mums atrakstījuši!

Vārniņas ir Baznīcas ielā atstājušas pārsteigumus Anetei no Rīgas 5. draudzes un Mikam no Valkas draudzes! Lūdzam marta mēnesī tās izņemt!

Enģeļu saiets Valkā

Sveiki Krū un Krā! Jums taču arī ir spārni! Nu re, vēlējāties jums mazliet izstāstīt, ka 7. februārī Valkas draudzītē arī bija daudz spārniņu, bet tie gan nebija no vārniņu dzimtas. Tur bija salidojuši daudz enģeļi. Draudzes bērniem enģeļi bija izsūtījuši skaistus ielūgumus, kuros bija aicinājums ierasties enģeļu svētku drēbēs, pie kā noteikti piederējās arī spārni.

Mēs daudz ko uzzinājām par enģeļiem – kas tie tādi ir, kādi viņi ir, kādi izskatās, ko dara un ka viņi var būt arī bez spārniem. Par to pastāstīja Enģeļu saietā organizētājas Veronikas pieaicinātie „eksperti“. Mazais Miks, kurš arī bija lūgto viesu vidū, atceras, ka ir labie un sliktie enģeļi un ka labie enģeļi ir Dieva palīgi. Pēc tam, spēlējot spēli, katrs varēja pārbaudīt, cik labi viņš spēj pretoties ļauno enģeļu kārdinājumiem. Vislabāk ar to tika galā Tabita. Kā jau svētku reizē, neizpalika arī svētku cienasts, un vēl mazajiem ciemiņiem kopā ar vecākiem bija iespēja uzzīmēt skaistus, krāsainus enģeļiņšus, katram pieliekot savu roku vārda tiešā nozīmē, jo tas bija jādara ar pirkstiņkrāsām, ko uzkrāsoja uz plaukstu un tad uzspieda uz lapas. Ēšana un zīmēšana arī ir tas, kas visvairāk esot paticis Mikam.

Žēl, ka jūs nebijāt atlidojuši uz Valku un to visu neredzējāt savām acīm, bet nu mazliet jau nojaust varēsiet, kā mums tur gāja. Tas tad nu arī viss. Atā, līdz citai reizei!

Miks un Gunta Viļņi Valkā

Dr. Artūrs Giebels (ASV), oftalmologs,
praktizējošs lāzerķirurģijas un kataraktas
speciālists.

Glaukoma – piekrāpts!

Tu domā, ka redzi, bet patiesībā neredzi. (Turpinājums)

Veimāras institūtā ir 14 dienu dzīvesveida programma ar kustībām un veģetāru ēdienu. Pētījumu veica ar 91 cilvēku, bet 30 programmā nepiedalījās. Pēc tikai 14 dienām spiediens bija samazinājies par vairāk nekā 10% abās acīs! Bez tam viņi secināja, ka arī cukura un holesterīna līmenis ir labāks, asinsspiediens ir labāks, kā arī samazinājies svars. Tiem, kas programmā nepiedalījās, nebija šajā laikā nekādu izmaiņu.

Pētot dziļāk, atklājās, ka tiem, kam ir glaukoma, asins šūnas ir lipīgākas. Lai tiktu cauri asinsvadiem, asins šūnām visu laiku ir jāpielāgojas asinsvadam. Ja asins šūnas ir salīpušas, tās vairs nespēj izkļūt cauri asinsvadiem un veidojas sastrēgumi. Asinis ir biežāka arī pēc taukainas maltītes, un arī pacientiem, kuriem ir glaukoma... Pareizs uzturs un kustības palīdz mazināt asins blīvumu. Augstvērtīgu ogļhidrātu, zema tauku satura un bagātīga šķiedrvielu satura uzturs arī palīdz samazināt asins viskozitāti. Izmaiņas redzamas jau pēc 2-3 nedēļām.

Tika pētīti veģetārieši, un atklāja, ka tiem, kas neēda gaļu, asinis bija daudz šķidrākas nekā parasti cilvēkiem. Vēl šķidrākas asinis ir tiem, kas ēd tikai augu valsts produktus.

Tika veikts pētījums ar žurkām. Tām izraisīja glaukomu un deva uzturu, kas saturēja daudz holesterīna. Žurkas strauji novecoja. Peroksīdu daudzums rāda, cik ātri mēs novecojam, un to var samazināt ar antioksidantiem. Glaukomas pacientiem asinīs tiek atrasts liels daudzums peroksīdācijas vielu, bet maz C vitamīna. Arī lēcā un šķidrumā...

Dienvidkalifornijā veica pētījumu. Paņēma tīklenes šūnas pie redzes nerva. Pie šūnām pielēja peroksīdus,

tas ātri izraisa oksidēšanos, šūnas ātri noveco un mirst. Tā tas arī bija. Izmēģināja vēl divus peroksīdus. Atkal šūnas nomira. Tad paņēma flavonoīdus, kas ir daudz augļos un dārzeņos, un vispirms tos pievienoja šūnām. Tad uzlēja peroksīdu. Un šūnas nenomira. Tas likās ļoti interesanti. Pamēģināja pievienot cik vien maz var flavonoīdus. Zāles ir jālieto noteiktā daudzumā, lai nepārdozētu, bet arī lai būtu efekts. Tā tagad vajadzēja atrast, cik vajag un cik drīkst lietot flavonoīdus. Šūnas nenomira pat pie vismazākā flavonoīdu daudzuma. Tad pievienoja ļoti daudz

flavonoīdu. Un atkal šūnas nenomira. To pašu izdarīja ar citām šūnām. Pārbaudīja ar dažādiem flavonoīdiem, gan mazu devu, gan lielu. Neatklājās nekā toksisks... Izdarīsim vēl kādu pārbaudi, jo tas ir pārāk pārsteidzoši, lai ticētu. Paņemsim šūnas. Uzliesim peroksīdu. Šūnas sāk mirt. Tad pievienosim flavonoīdus. Un šūnas izdzīvo!

...Arvīds brauc uz darbu ar motociklu. Viņš ir iemācījies vienmēr uzlikt ķiveri. Kādu dienu viņš šķērsoja krustojumu, un viņam uztriecās mašīna, bet viņam bija ķivere, un viņš izdzīvoja. Viņš bija ļoti laimīgs un arī bērniem mācīja, cik svarīgi ir vilkt ķiveri. Kādu dienu viņš steigā aizmirsa uzlikt ķiveri. Nelaīmīgā kārtā atkal mašīna uztriecās viņam virsū. No tuvējā veikala pārdevējs dzirdēja troksni un izgāja ārā. Arvīds gulēja krustojuma vidū. Viņa galvaskauss bija atvēries, asinis tecēja pa muti un acīm.

Veikala pārdevējs paķēra savu ķiveri, pieskrēja pie Arvīda un uzvilka viņam to. Asinis pārstāja plūst, brūces sadzija, Arvīds atvēra acis un piecēlās.

Traks stāsts? Tas ir augļu un dārzeņu spēks. Nav brīnums, ka acu ārsti vēl joprojām nezina, kas ir glaukoma, jo viņi uzdod nepareizus jautājumus.

Pētnieki ir atklājuši, ka glaukoma samazinājās par 30%, ja uzņēma luteīnu un zeaksantīnu (karotīni)... Arī ar vitamīnu E samazinājās par 30%.

Ir tāda zinātniece Anna Kolemāna. Viņa izdarīja pati savu pētījumu. Viņa secināja, ka, ja apēd 2 porcijas burkānu

Nav brīnums, ka acu ārsti vēl joprojām nezina, kas ir glaukoma, jo viņi uzdod nepareizus jautājumus.

nedēļā, tad risks samazinās par 68%, ja ēd zaļos dārzeņus un kāpostus, tad risks samazinās par 70 un vairāk procentiem. Ja jums būtu glaukoma, vai jūs gribētu ēst burkānus un kāpostus? Es nevaru izteikt, kāds man bija prieks, lasot par šiem atklājumiem. Šie pētījumi šī gada (2008.) jūnijā tika publicēti Amerikas oftalmologu žurnālā.

Vēlreiz gribu uzsvērt: atmetiet smēķēšanu, ēdiet nerafinētu augu valsts uzturu, lietojiet ūdeni un kustieties, izvairieties no taukaina ēdiena kā no indes, ēdiet tik daudz augļu un dārzeņu, lai jums nebūtu vietas gaļai, sieram vai pienam. Ir noteikti svarīgāk likt uzsvāru uz to, ko vajadzētu ēst, nevis ko nevajadzētu. Ja jums gribas ēst gaļu, uzlieciet mazu gabaliņu uz šķīvja. Tad lieciet uz šķīvja bagātīgi augļus un dārzeņus. Un ja gaļa gadījumā nokrīt no šķīvja, tad lai tā arī krīt...

Citu konfesiju ziņas

Baznīcēvi un Prezidents

Ekonomisko krīzi būs grūti risināt tikai saimnieciskā ceļā, nepieciešams domāt arī par garīgo fonu sabiedrībā, tā pēc Valsts prezidenta Valda Zatlera tikšanās ar Latvijas kristīgo

konfesiju vadītājiem sacīja Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags.

Vanags norādīja, ka arī ekonomiskās krīzes cēloņi radušies ne tikai no saimnieciskās darbības, bet arī no vērtībām sabiedrībā, tādēļ, risinot ekonomisko krīzi, svarīgi neaizmirst par morālajām vērtībām sabiedrībā. Tāpat, pēc Vanaga domām, būtiski nepazaudēt sniegto atbalstu ģimenēm un bērniem, jo šis atbalsts dos arī atgriezenisko saiti sabiedrībai un valstij.

Romas katoļu arhibīskaps kardināls Jānis Pujats aģentūrai LETA sacīja, ka morālās vērtības sabiedrībā saglabāt iespējams, meklējot Dievu, uz ko baznīca regulāri aicina savos dievkalpojumos. Pēc Pujata domām, būtiski ir, lai Saeimas izdotie likumi nebūtu pretrunā ar baušļiem, tādējādi vedot valsti nepareizā virzienā.

Pašreizējās valsts varas un Baznīcas attiecības Romas katoļu arhibīskaps vērtēja kā "klusējošo konfrontāciju". Kristīgo konfesiju vadītāji bija lūguši tikšanos ar prezidentu, lai runātu par morālo vērtību lomu sabiedrībā šajā saimnieciskajā situācijā valstī. Tikšanās notika 3.martā, un tajā piedalījās 4 konfesiju – katoļu, luterāņu, baptistu un pareizticīgo – vadītāji.

Kristiešu pretreakcija

Atbildē uz ateistu reklāmas kampaņu, kurā sludināta Dieva neesamība, britu kristieši uzsākuši trīs atsevišķas kampaņas, uz Londonas autobusiem vēstot, ka Dievs tomēr eksistē.

AV jau rakstīja par autobusiem Londonas ielās, kurus apmaksājuši britu ateisti. Uz aptuveni 800 autobusiem izvietoti uzraksti, ka Dieva nav. Kristiešu partija uz 50 Londonas autobusiem izvietojusi sludinājumus "Dievs pavisam noteikti ir, tāpēc pievienojies Kristiešu partijai un izbaudi savu dzīvi". Reklāmas kampaņu uzsākusi arī Trīsvienības Bībeles sabiedrība, kas izraudzījies psalmu: "Tikai mulķis savā sirdī saka, ka Dieva nav." Šie uzraksti būs redzami uz 100 Londonas autobusiem. Sasparojusies arī krievu pareizticīgo baznīca, kas uz 25 autobusiem sludinās: „Dievs IR. TICI. Neuztraucies un izbaudi savu dzīvi.”

Pretreligijas kampaņas ietvaros Londonas metro stacijās izvietoti plakāti ar dažādu personu, kā zinātnieka Alberta Einšteina, rakstnieka Duglasa Adamsa un aktrises Ketrīnas Hepbērnas izteikumiem par Dievu un ticību.

Saskaņā ar Britu humānistu apvienības aprēķiniem, aptuveni 30-40% britu ir neticīgie.

Filma par vajātajiem

“Oskara” balvu ieguvušais režisors Mārtins Skorsēze plāno uzņemt japāņu romāna “Chinmoku” (“Klusums”) ekranizējumu par kristiešu vajāšanu Japānā 17. gadsimtā. Romāns, ko 1966. gadā sarakstījis Susaku Endo, stāsta par jaunu jezuītu priesteri no Portugāles, kas apmetas Nagasaki krastos Dienvidjapānā – tolaik vienīgajā reģionā, kas bija atvērts iebrucējiem. Darbā aprakstītas nežēlīgās vajāšanas, ko 17. gadsimtā japāņi vērta pret kristiešiem, kas lielākoties bija nabadzīgi laucinieki.

Filmas mākslinieciskais vadītājs Dante Fereti un producers Benets Valšs apmeklējuši Nagasaki Vēstures un kultūras muzeju, lai veiktu filmai nepieciešos pētījumus. Abi esot rūpīgi izpētījuši fumi, metāla plāksni ar Jēzus Kristus vai Jaunavas Marijas attēlu. 17. gadsimtā Japānas varas pārstāvji lika uzkāpt uz tās cilvēkiem, kas tika turēti aizdomās par piederību aizliegtajai reliģijai – kristietībai.

Šī būs pirmā lielā filma par kristiešu vajāšanām Japānā, ko režisē ārzemnieks. Tiek uzskatīts, ka 30 000 japāņu ir cietuši par savu ticību Jēzum Kristum, ko Uzlecošās saules zemē 1549. gadā “ieveda” spāņu jezuīts Fransiss Ksaviers. Katoļu baznīca pagājušajā gadā kanonizēja 188 japāņu mocekļus, lielākoties lajus, kas tika spīdzināti līdz nāvei.

Tikai 1860. gadā, kad Japāna pārtrauca norobežošanās politiku, kristieši iznāca no pagrīdes. Tagad viņi veido nelielu daļu no iedzīvotāju skaita valstī, kur dominējošās reliģijas ir budisms un sintoisms.

Grib pārrakstīt grāmatas

Katoļu un musulmaņu amatpersonas nākušas klajā ar kopīgu aicinājumu pārskatīt esošās mācību grāmatas, lai izskaustu jebkādas aizskarošus izteikumus no abām pusēm par otru reliģiju. Ierosinājums izteikts kopīgā paziņojumā, kas izplatīts pēc Vatikānā notikušajām sarunām starp Kairas Az Azhāras universitātes pārstāvjiem un augstām Katoļu baznīcas amatpersonām.

“Sholastikas grāmatas ir jāpārskata, lai tās nesaturētu materiālus, kas varētu aizskart citu ticīgo reliģiskās jūtas, reizēm kļūdaini izklāstot dogmas, morāli vai vēsturi,” teikts paziņojumā.

Paziņojumā gan nav paskaidrots, kā abu pasaules lielāko reliģiju pārstāvji gatavojas īstenot skolas mācību grāmatu pārrakstīšanu. Pagājušā gada novembrī ietekmīgākie Vatikāna un islāma teologi tikās pirmajā Katoļu un musulmaņu forumā, kur pārrunāja nepieciešamību apturēt kļūdainu priekšstatu izplatīšanu par abām reliģijām, uzlabojot mācību grāmatas par šo tēmu.

Kopīgajā paziņojumā uzsvērtā arī nepieciešamība norobežot jaunatni no reliģiskā ekstrēmisma un vardarbības.

MĪLESTĪBAS MISTĒRIJA

AICINĀM PIETEIKTIES NOMETNĒ PĀRIEM

19.-21. JŪNIJS

KEMPINGĀ „NABĪTE” PIE LIELĀ NABAS EZERA KULDĪGAS PUSĒ

Pieteikšanās	Maksa pārim teltī*	Maksa pārim 4-vietīgā namiņā*	Maksa pārim 2-vietīgā namiņā*	Maksa pārim istabiņā ar ērtībām*
Līdz 1. maijam	40,00 Ls	50,00 Ls	70,00 Ls	85,00 Ls
No 1. maija līdz 15. jūnijam	40,00 Ls	55,00 Ls	75,00 Ls	90,00 Ls

*Cenā pārim ietilpst naktsmītne (2 nakts), sešas ēdienreizes, dalības maksa.

Pieteikšanās un sīkāka informācija:

Ainis Bričs t. 26532559, ainisb85@inbox.lv

Valda Reķe t. 2658496, valda_jr@inbox.lv

Maksājumus un ziedojumus pārskaitīt uz kontu:

LV42HABA0551003869852 – Ainis Bričs, norādot ģimenes uzvārdu, cilvēku skaitu un kontakttelefonu vai e-pasta adresi.

Ja nometnē piedalās arī jūsu bērni, piedāvājam bērnu pieskatīšanu par samaksu.

www.nabite.viss.lv

